

DÉPÔT
PARIS
1891Tết sau 16e December 1932

N. A. 991

PHÒNG HỌA'

16
trang

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

TÒA SOẠN: N 25 BOULEVARD HENRI D'ORLÉANS
TIENUIN 1 BOULEVARD CARNOT - HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAIDIRECTEUR
NGUYỄN TƯỜNG - TAMGIÁ BÁO BÓNG ĐƯƠNG NGOẠI QUỐC
1 năm 3p00 5p00
6 tháng 1.60 2.60
3 tháng 0.90 1.40
ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHAM HUC NHINH7
2006

TA ĐI ĐÂU?

Ngày trước, thiều-niên nước ta đã sẵn có khuôn mẫu đèn theo, sinh ra là đi học, nhón lên thì dù làm quan. Làm quan đây là một cách giúp mình, giúp nhà và giúp nước — hay là họ lường như thế.

Cứ con đường vạch sẵn ấy mà theo, thiều-niên không cần phải nghĩ ngợi để xem cuộc đời còn có một ý nghĩa gì khác, hay một cái mục đích gì khác nữa.

Đến nay, Đông-Tây gặp nhau — cuộc đời thay đổi — con đường cũ — từ đi học đến làm quan — phần đông đã bô khóng

theo: tất cả công cuộc một đời có đâu rứt / lại chỉ ở một cái mục đích là làm công sở?

Nhưng trong cái học mồi man mác, tim được một con đường đèn noi theo, không phải là một cái rẽ cho tất cả mọi người.

Không kể những người vì bắt buộc mà嘉年华会 — biết minh chỉ sống ngày này sang ngày khác, lạc loài phết phơ như chiếc lá trôi gió, biết mình chỉ có nói theo, bắt chước.

Họ cũng cứ tuần tự mà tiến, nghĩa là hết trường này, lên trường khác, rồi đến

học ban nào cũng vậy, làm chức nghiệp gì cũng thế, không có gì khác.

Thấy người khác đi thế nào, minh cũng đi như vậy. Cuộc đời với họ không có một ý nghĩa, một mục đích gì. Họ cho là như thế, ghen-tri là như thế, và cũng không bao giờ nghĩ xem rằng có thể khác như thế được không?

○

Một đời khi lình ngó — biết minh chỉ sống ngày này sang ngày khác, lạc loài phết phơ như chiếc lá trôi gió, biết mình chỉ có nói theo, bắt chước.

Thế rồi ngày đêm tìm những thú vui đe quên đi — quên cái đời mình sống mà chính mình cho là nhạt nhẽo, vô-vị.

Ta đi đâu? Không biết, mà cũng không cần biết.

Ngày hôm nay, hây biết ngày hôm nay, ngày mai nghĩ tối làm gi?

Dần dần mình lai ép mình vào cái khuôn mẫu sẵn sàng — lại cũng như trăm nghìn người khác, làm những công việc mà chính mình không tin rằng có ích lợi dồi dào.

Rồi đến lúc nằm yên, không chống cự — không bao giờ tự hỏi mình: ta học để làm gì? Ta đi đâu mấy được chứ?

Đó là cái tình trạng khốn nạn của thiều-niên cả nước.

TÚ-LINH

BỘ TÙ BÌNH MỚI

CHỦ CHÈN NO SAY
QUÊN BẮNG CHÓ

LỐNG KHÔNG GIA ĐỘI
CHÓ NGỒI NGÂY

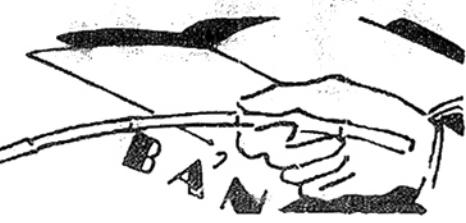
MAY THAY! MỘT BÀI
THUẬA ƠN CHÚ!

CHỦ CUNG SAY
MÃ CHÓ CUNG SAY!

THẾ GIỚI CỦ MỰC BÀI GIẤY

III Thầy đồ tôi

(1). Thầy đồ tôi là người cùng làng với tôi.

Làng tôi vẫn là một làng văn vật, khoa nào cũng vở được it ra là vài ba ông cử, và răm sáu ông tú...

Kết văn chương chữ nghĩa thi thầy tôi thực chẳng kém ai đã được anh em liệt vào hàng từ kiệt trong làng. Thế mà trong bọn từ kiệt ấy, thi hai người tri huyện, một người huấn đao riêng thầy tôi cùi lè xuất đời ôm cái chức nhị trưởng.

Song tuy thế mà thầy tôi chẳng hề ghen ghét cùng nản lòng, luôn năm, sáu khoa quả quyết vác lèn chiếu đi thi. Mỗi lần trượt về chỉ cười khép môi:

Người ta thi hỏng về thi khác, sao ông thi hỏng lại cười?

Tôi cười có phải vui mà cười đau, tôi cười là cười quan trường giỡ.

Nào ai còn phân biệt được là ông giỗ hay quan trường giỡ.

Một hôm muôn tôi cho một người bạn rõ cái giỗ của quan trường, thầy tôi đưa bǎn rờ bài thi cho xem. Ông bạn đọc xong vỗ tay xuống ghế ngựa mà khen rằng:

Thực là văn chương cầm tú. Nhưng... ông đúng giàn... Phải một đoạn giỗ qui và một câu tôi không hiểu là chỉ hét.

Thì ra thầy tôi hay chữ thi hay chữ

1) Xem Phong-Hoa số 21

thật, nhưng phải cõi tinh gẽ...; thỉnh thoảng lại muốn có tư tưởng trái ngược với người thường.

Thế mà muốn thi đậu sao được. Muốn thi đậu phải có tài giàn dí, bình thường, nhất là phải đặt tư tưởng vào khuôn, vào sáo cũ.

Thầy tôi thi luôn năm khoa, văn tự cùi phần một ngày một mòn, nhưng nhất là cùi cải thi hao lòn nhiều qui. Lại thêm bà đồ mỗi năm xuất bản một con. Thành thử cái già tài cùi con của cùi cùi để lại khi xưa đã bị chia phán mười khinh kiệt.

Đến khoa thứ sáu thi thực không còn soay đâu ra tiền mà đi thi nữa.

Nhờ anh em giúp đỡ nhất định thầy chẳng chịu, vì tính thầy vẫn có tiếng là khảng khái. Chẳng thế mà đồ già bão lâm thử cũng đáng tiền mà thầy định không dám đem cầm, đem bán. Bán vườn, bán ruộng, tha hồ, nhưng các vật kỷ-niệm của tổ-tiền thì không bao giờ thầy bẽ bối.

Thầy tuy nghèo mà vẫn vui vì thầy ở theo như lời đức Khổng già:

« Bần nhỉ lạc, phú nhỉ biếu lǎ » và thầy thường tự ví với ông Nhan-hồi, mìn sinh đeo thành « chí cùi một giò cua, một bầu nước, ở trong ngõ hè lồng vui... »

Có một điều thầy không nhận ra là cái vui của thầy nhờ ở bà đồ nên thầy mới được hưởng. Không có bà đồ đồng, về bẩn, nay chờ giờ, mai chờ xa, thi cũng chẳng ngồi rung đùi mà ngâm nga được những lời văn

kinh phú qui mà trước tíc được những bài thơ ca-lung cảnh nghèo hèn.

Song thầy cũng biết cô đồ là một sự cần thiết trong đời thầy, một viên thương thư nội-vụ có giá trị. Chả thế mà một hôm, có việc bắt binh với một người bạn trẻ tuổi, thầy nguyên độc rắng:

« Lay giờ bắt anh đậu tú-tài, lấy vợ con quan, và để thực nhiều con ».

Thầy cho con quan tuyển là hạng kém tài thao lược, và chỉ là cái may mắn con! Cố lẽ thầy lầm: thầy thiếu vị quâ về dạng trung-lưu là nơi bà đồ sinh trưởng, nên thầy mất sự công bằng đối với bọn phu-nữ trong đám thượng-lưu chăng?

Nhưng tuy thầy có lòng vị nè vợ, và cho vợ là một người dâu bà đậm đang hơn hết các người dàn bà khác (cái đồ đã có nhiệm, vì ngoài bà đồ ra, ông đồ không còn quen biết một người dàn bà nào nữa) tuy luôn luôn thầy làm thơ, làm phú, làm đối, làm cả văn tế khôi hài để chúc tung vợ, mà đối với toàn thể phu-nữ thầy vẫn có một quan-niệm không đẹp.

Thầy cho rằng « nhỉ bao giờ cũng vẫn ban hóa, chả thế mà có đại lượng đến như đức thành Khổng cũng còn phải ép lòng đầy vợ. Về sau tôi được nghe thầy nhắc đến luôn câu chuyện « làm thế xuất thế » của nhà họ Khổng nhưng tôi lấy làm là một điều là không bao giờ giảng cho nghe vì những lẽ gi mà các bà vợ khốn nạn

kia đã bị duỗi.

Tôi là một diều nứa, là thầy đồ tôi học rộng dao thành-hiền, thế mà rất vỗ on dối với bèn phu-nữ, thư ra công giúp thầy qua khỏi vông nguy nau là ở hai người dàn bà, mà người là bà đồ, và một người nữa là mẹ tôi, vì chính mẹ tôi đã giục cha tôi đi rước thầy về giày anh tài. Mẹ tôi nói:

« Tôi xem ra cu nhi Thiện độ này tung bắn lầm. Ông nên mời đến già các con. Cũng là giúp đỡ tụ ấy chát dinh và chúng nó lại được biết dàn ba chử, may ra mà có số, cùi phần mai sau chiếm được hòn sàng thì chả là làm vẻ vang cho nhà ta tr? »

Cha tôi xưa nay vẫn cầm túc ông đồ vì ông luôn luôn làm thơ, nho bao cha tôi là trạc phú, là quan hàn nỗi, nên cha tôi khinh báng lòng.

Mẹ tôi cười, tỏ ra là người đại lượng:

« Chả muôn con hay chữ thi vêu lấy thầy. »

Cha tôi tuy cùi lý, song cùi lý của mẹ tôi thì giờ cũng đặc thắng. Ấy cũng như thế mà ngay nay tôi vẫn vê biết dàn ba chử nho, nhưng cũng vì thế mà cai tuổi ấu-tiểu của tôi dày rày những su đau-dớn và linh hồn tôi không nay nở ra được, như bông hoa trồng trong chiếc chậu đất khô.

(Còn nữa)

NH-J-LINH

Quái ! lạ quá !

Quèn ấy giày những 218 T RANG
bản cù Op.35: không những lề, truyện
lại hay, vui lai vui; mà nhất là tác
giả lai là nhà tiều-thuyết.

NGUYỄN-CÔNG-HOÀN

mà sao lai dè nhan là:

Những cảnh khốn nạn

Ngân phiếu, bài vở, thơ từ, xin gửi
M. NGUYỄN-TƯƠNG-TAM
25 Bd Henri IV Paris.

NEN DUNG

nhỏ thông theo tên một bút
MONDIA
rồi. Có bán khắp mọi nơi

Tại Hội chợ Hanoi năm nay

Vì trong lúc đồng tiền eo hẹp, nên tại Hội chợ năm nay ở những gian số 10-12-14 và 16 giây H nhà đồ gỗ Hồ-Phong ở Nam Thành sẽ đem lên bầy những đồ gỗ đẽ trang hoàng trong nhà: như buồng ăn, buồng ngủ, salon, tủ chiên theo lối tàu và lối tây rất nẫu, rất tinh sảo, giá thật rẻ. Vậy các ngài muôn sắm đồ gỗ ở Hội chợ Hanoi năm nay chớ nên bỏ qua mà chằng lại xem những gian hàng ấy.

Thuốc-lào Đông-A

Gì như thuốc lá
Hút eon, lâu hút.
Bồ tát rất tiên.

Ai muốn mua buôn
gửi thư hỏi Trần-Niệt
Ninh-Tỉnh-Ninh-Giang.

Chị — Em xem, chị đã cho thày cái ô-lô nág gần 2 chục bạc, có dù cả sấp phơ nữa đây!

Em — (linh cảm thận) ... Nhưng đã chả đâu sấp phơ có bằng... nô nò cầm lái vang, đầm khẩy xuồng sông thi chêt!

.. TÙ NHỎ ĐÈN NIỚN ..

ông Bùi-quang-Chiêu và ông

Lê-quang-Trinch

Đại hội nghị kinh tế năm nay đã bắt đầu họp. Trong Nam-ký ra họp có ông Chiêu và ông Lê-quang-Trinch, ở ngoài nước chẳng biết hai ông đã làm những công trạng gì cho nước Nam, duy chỉ biết dân trong Nam yêu mến hai ông lắm, nhất là ông Lê-quang-Trinch.

Họ yêu ông Trinch vì ông là dân tây, vì ông hay kiện các nhà bảo và đã từng được bồi thường, danh giá mười cắc, (hào). Ông ra Bắc, cao bão ngoài này không thấy tiếp rước, không biết rõi ông có kén khong, nếu ông muốn kiện, xin ông bảo trước; để chúng tôi tiếp rước Nhất lì khi ông về Nam, chúng tôi xin vui lòng mà tống tiền ông.

Còn ông Bùi-quang-Chiêu, nhỏ dộ nào đi tây về, trong Nam đón rước linh đình, bẩm rạp ông ra Bắc, xuống ga, vào sân quân, không thấy ai nói đến tên, chỉ đến mặt. Hay là tại ông không .. chiêu hàng?

Không may cho các ông đây, già ông Nguyễn-phan-Lòng ra, có lẽ các ông cũng được tiếp rước.

Các ông Kiểm Học

Các ông kiểm học cũng lâm quan, cũng chung một học thức.

Có ông lúy quá, lại có ông nho quá. Tôi xin diễn bài lán tüng con say ra lúy đọc trả lúu trường ở bài tình kia lâm chứng:

Tán thứ nhất. — Hai cụ lý dưa hai cụ con vào phòng tiếp khách quán kiểm thử nhất.

— Bầm quan lúu...
— Hèm ? Eh ! secrétaire ... (Cái gì?)
Này, thẩy kỵ...)

Ông kiểm giờ lồng tay ra hỏi:
— Họ nói gì, tôi nghe không hiểu.
Ông dịch ra tiếng tây cho tôi!

Tán thứ hai.— Phong tiếp khác của quán kiểm thử phi. Cũng có cụ lý dưa con vào học:
— Bầm quan lúu...

Quan kiểm ứng dụng gọi ông giáo làm thư ký cho quan, bảo:

Này thẩy thừa, lấy lèu chung nó, nô ho!

Hai quan kiểm vừa rồi khóc nhau ở chỗ một người cũ qua, một người mới qua, nhưng giống nhau ở chỗ này:

— Một ông giáo, bạn quan Kiểm ở tỉnh khác lại chơi, sống sộc di vào hỏi

thắng nhỏ:

— Thầy có nhà không mị?

Quan kiểm trong nhà đãng hảng. Ông ban với vân huớc vào, vừa mỉ, miệng toàn cười, hổng thấy quan kiểm bảo người nà:

— Nhỏ, vào trinh bà lớn ra, có thầy giáo muốn vào hào, nghe !

Cái cười của ông bảo mìn ra, nó lại vào.

• • •
Hội Quốc-liên

Kinh-iế khùng-heo, không phải riêng gì nước Nam. Ngày đến hội quốc-liên cũng thấy khùng hoàng về kinh-iế. Nguyên do một ngày kia mấy cụ đại biểu trong hội — ngồi rồi, buôn, nên rờ sô sách ra, xem xét tình toán lại. Các cụ đã buôn, xem đến sô chí tiêu của các cụ lại buôn thieu. Hora một trăm mươi chín triệu bạc, các cụ tiêu đã gần hết, chỉ mấy hiệu cao-lưu ở Genève là phát tài to.

Nghé đâu các cụ đã định giàm bớt

liều những người làm công cho hội. Đầu tiên này, các ôniz tham, ông ký tên ta chúc cũng là đã được đổi chút. Song các ông ấy hả dạ chửi những người làm công cho hội. Quốc iên không lấy gì làm hả dạ cho lắm.

Hội hết tiền, một là vì các cụ ăn tiêu không tần tiện, hai là vì nhiều nước có cát áu trong hội, nhất là nước Tầu, không giàm cho hội đóng xu nhỏ. Thế mà nhiều nước, như nước Đức, nước Nhật, lại dọa ra hội.

Nếu nước nào cũng dọa như tbđ, có lẽ hội đến vỡ ngắt mất !

• • •
Nước Tầu với hòa-binh

Mấy ông tướng bênh Tầu yêu hòa-binh, cái dò ai cũng biết. Các ông có đánh nhau, thảy chắt thành đồng, múa chày thành sông, cũng là vì hòa-binh cả.

Ấy thế mà vừa mới đây, đức Tbisch Ma ở Tây Tạng đến Bắc-binh làm lễ cầu cho nước Tầu được hòa bình, mấy ông đốc quân... Trương-hoc-Lương, Đoàn-bý, Thụy cũng đến dự lễ.

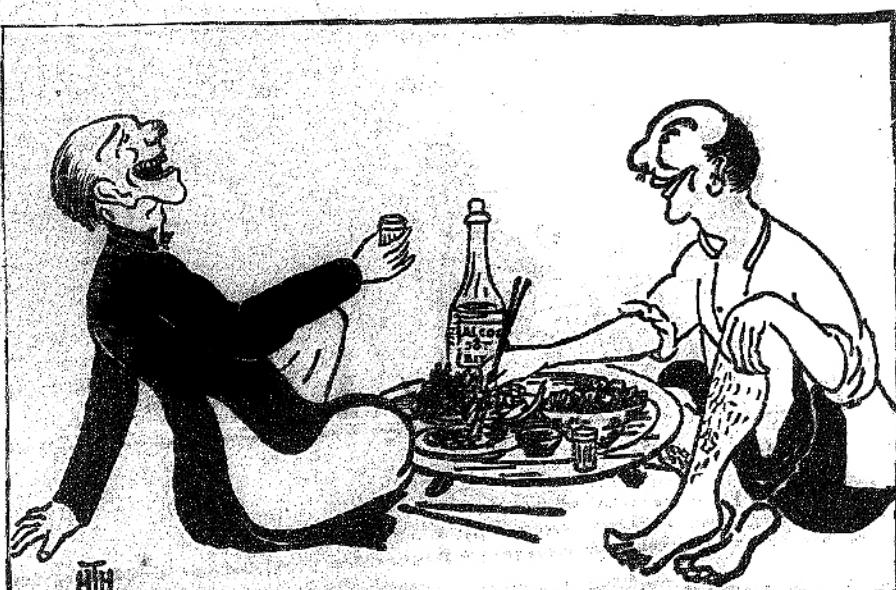
Sao không mời cả Lưu-chân-Niên, Trương-phát-Khuê, Tuồng-giời-Thach nữa cho dù mặt? Nhau tiễn sao không mời cả mấy đại tướng Nhật đến chứng kiến?

• • •
Ông Phạm-Quỳnh làm thương thư

Ông Phạm-Quỳnh và Hué thăm ông Ng-há-Trac, người bạn cũ đã từng cùng ông chia sẻ ngọt bùi trong tòa soạn báo Nam-phong, rồi ông gặp dịp đức Kisa-thuong bồi lán, đi rợ vào bệ kiền được làm thương-thu...

Ông nhậm chức gần một tháng nay, đã bắt đầu làm việc. Ngoài những giờ làm việc tbđ, ông ngũ hay là ông đọc bài mấy quyển Nam-phong cũ ...

Lý luận Lưu-Linh

— Thế mới biết giới sinh ra riêng để ăn với lít chó.

— Phải ! giới sinh ra chủ để ăn với riêng.

— Mả giới lại sinh ra bác để đánh chén thịt chó với riêng cùng tôi.. Hai ông chí lý làm!

CUỘC BIỂM BÁO

Chân lỵ ở đâu

Báo Thực-Nghiệp, mới đây có mìn : « Đầu là chì lợp s. Bì tim chà, lợp mìn, mới biết rằng chân lỵ ấy Paong-Hia, bắt chước Thực-Nghiệp từ khi Thực-Nghiệp chưa có mục kỵ. Tưởng Thực-Nghiệp nêu bô mục ấy đi như thế thì biết nhẽ lý hòn.

Khi bách thú

Đi thế trên Thực-Nghiệp lại này ra mục : « Tiếng tơ đồng », bắt chước « Khúc tiêu săn » của chàng Tiêu trong Đông-tây Thế mới biết họ qua nghe đì rồi ! Con khỉ trong bách-thú bắt chước người obao ubo để mong được hạt lạc rơi, không biết báo Thực-Nghiệp mõng gì ?

Thor con cộc

Vào suối thi bắt chước, mà thơ thi mới làm. Ông Phương-Lan viết :

Sai con

Mặt bẩn sao không lau?
Con ra lấy cái thau,
Đồ nước, mang khăn mặt,
Mau!

Nhất-Linh xin nói theo một bài :

Ông viết văn trót chảy,
Như con cóc nó nhảy.
Nó nhảy trong hang ra,
Xong rồi nó ngồi đấy.
Ngồi đấy lại nhảy đi,
Nhảy đi lại ngồi đấy,
Nhảy xong nó lại ngồi,
Ngồi chán nãy lại nhảy.
Cứ thế mãi không thôi,
Vào ông nó cũng vậy.

Tiếng ta rời cõi thành được
văn chương không ?

Chẳng trách có người bảo báo Văn-học chuyên môn khảo cứu tiếng Quảng-dông, tiếng Áng-lô. Trong bao đó, ngay trang đầu có bài luận thuyết đầu đề là : « Tiếng ta rời cõi thành được văn chương không ?

Người viết bài đó là ông T. (cũ lẽ là ông Trạc, vì ông là chủ bút).

Nếu ông T nói như vậy, thì tôi xin trả lời : « Không ».

Không, nếu người viết văn cứ viết : « Văn không cũ nghĩa lý ấy ».

Nhân người tình nhân mới quen biết

nan trách là rằng hồi vẫn lưu,
Đây là trách bạn nói bằng quo.
Yêu nhau thi phải cho nhau biết,
Giữ gìn làm chí hối bạn thơ.

Đè ta lòng nặng mỗi ngò,
Yêu ai? Yêu khách vu-võ, rõ buồn!
Phải đó đến ngon nguồn lạch suối,
Phải hối han tên, lubi cửa nhà.
Kéo rồi gấp gõ đổi ta,
Borou đầu mới rõ ấy là người quen.
Kéo có lúc mình tên Hả-nội,
Kéo có khi ta tới Nam-thanh.
Tim đầu cho thấy nhân-tinh,
Hà vò duyên thế lái mình với ta!
Còn trao đổi thơ qua, tin lại,
Muốn cùng nhau lở rải niềm láy.
Tinh riêng hả đê ai hay,
Thả egiong nước ngược, lòng đây
không đánh.
Nào phải mồ si-linh hiếu sác,
Đề cho mình thắc mắc trách oan.

Họ nói tiếng Quảng-dông

Trong bài luận thuyết ấy ông T. lại viết :

Một lứa tiếng dù nó không phải là nghèo
thật, không phải là không dùng được thật
mà chưa bao giờ dùng đến thì làm sao mà
phóng-phú.

À, rat tiếng ta không thành vấn chưng
vì tiếng ta chưa dùng đến bao giờ. Ngày
thường, chắc ông Trạc nói tiếng Quảng-dông.

Ông Nguyễn-Trọng-Thuật hò to : « Tôi là
người Annam. »

Ông Dương-bá-Trạc cũng hò to : « Tôi là
người Annam chưa dùng tiếng Annam bao
giờ. »

NHẤT-LINH

Mấy lời với giãi tâm can.

Đừng ngờ Tú Mỡ, thế gian thường tình.
Đà tài sắc nghiêm thành, nghiêm nước
Hay hình dung mộc mạc, xấu xa.
Hữu tình ta đã quen ta,
Gái, trai, xấu xí cũng la tri âm.
Yêu nhau đã trọng tình thần.
Nhân nhẹ me Mộc còn ngần ngại chi.

Mấy lần thư lại, lại thư đi,
Hồi bạn là ai? Ban cù li...
Nếu chỉ có quen mà chẳng biết,
Thời sao súng đáng tiếng tương-tri.

TÚ MỠ

Một chuyện kín

— Nay bác, tôi... tôi... tôi là người An-nam !

Bà Nghĩ — Kia bà bàu di đâu đấy? cháu làm sao mà mặt mũi strangish?

Bà Hán — Ấy cháu ơi sao rắng, tôi định đến bắc Đốc hỏi xem nên mang cháu đi chữa đâu?

Bà Nghĩ — May quá, tháng chiu này trước cũng đau, mom miệng sương to bằng hai thỏi mà chỉ đem cháu lui nhà Giồng răng Trần-quang-Minh chữa vài lần là khỏi.

Bà Hán — Ấy tôi quên bằng di đây, bác Đốc cháu trước cũng giồng răng vàng ở đó, vẫn khen công việc cần thận và có vẻ mỹ-thuật ma or át là chữa mấy cái răng cho bác gái cháu thì lại thieu tinh quá — Chẳng biết có giàn đây không?

Bà N. — K à kia, ngay trước mặt, bác cứ trông biển đèo Nhà Giồng răng a TRẦN QUANG MINH số nhà 199 phố Hàng Bông là phải

ván ngang..

Người Âu-tây trọng cái chí khí, hiền ngang của những đảng anh hùng không sợ chết, đem thân hy sinh cho khoa-học hay dân minh vào những nơi nguy hiểm để tìm roi lấy cái mới, cái hay.

Không kể đến linh mènh — kè cung anh hùng thật, chí khí cũng hiền ngang thật, song những hành vi ấy đối với dân Việt-Nam như nhau, phong lưu lại là hành vi của kẻ ngông cuồng.

Nhà phi-công Lingbergh, một mình dùng máy bay, bay qua Đại-tây dương chẳng qua là một anh chàng đại-may mà đi đến nơi vắng đến chốn, nếu không... nếu không có lẽ thay chún bụng cá, còn ai mà nỗi dõi tòng đường, lại lấy dầu lâm mà yên mà đẹp.

Dân Việt ta không phải là không có chí khí, không phải là không anh hùng, song không đến nổi khờ dại đến thế. Họ chí khí ở chỗ biết đem thân hy sinh cho sự... lễ nghi phục tịnh của đạo Khổng.

Đi đứng ngay ngắn, cử chỉ đúng mực, biết cãi nhau, tranh nhau chiến trên chiến đài với буди việc lanh, biết vận áo thụng xanh, súng sinh vào lỗ thắn, lạy quan, biết tới, biết lui, lại cho mình thi ô lại, lại cho mình thi lanh xa, mà nhất là thuộc lòng được mấy quyền Tứ thủ. Ngũ-kinh, bài biết múa cãi quan tài đẹp để đợi lúc hai tay hướng xuôi, hành vi họ anh hùng ở chỗ ấy, chí khí họ hiền ngang ở chỗ ấy, và... tinh hoa của nền văn hóa tốt đẹp, đáng yêu, đáng quý nhất là là ở đấy !

Văn hóa của ta, ta phải bảo tồn, cái ông bán mèo xay ở hội chợ năm nay mới thật là một đảng anh hùng, một vị ánh-nhẫn của nước ta

TÚ-LÝ

ĐÃ ĐỌC BỎ

Những cảnh khốn nạn

Của soạn-giả Nguyễn Công-Hoan thi đấu chán các tiêu thuyết khác !

Sách giấy 218 trang, giá 8p55

Một sự chấn động

Tướng số xưa nay tôi vẫn cho là một Khoa-học thường thức đề tiêu khêu song vì tính lão-mồ nên thắng hai vua rồi tôi có đến chơi nhà ông Thần-cốc-lử số 49 phố Hàng Bông đệm xem 1 quê Cát hung, vận hạn lương-lai đ-ring.

Ông nói đều đúng cả nhưng ông có giận một điều cần thiết rằng phải để phòng, kèo đến tháng tám này khéo iến vợ chết con chết.

Tôi chấn động để đến lời đoán vi vợ bị đang có thai mà khỏe mạnh; thế nã đến tháng tám ngày mồng chín ton tết chét, đến mươi hai vợ tôi chết iết cách chấn động.

Tôi rất đau đớn, song rất phục tài ông Thần-cốc-lử là một nhà tuớ g số rất giỏi đời nay. Vày có vài hàng hành thực giới thiệu ông với bà con ta.

Bùi-ngọc-Khang

320 Route de Hué

. TƯ CAO DÊN THÁD. .

Phong rao mới

Nhớ xưa còn thưa hàn vi.
Chàng thời đi học, thiếp đi chay hàng.
Sóm hôm đầu đội vai mang
Yên phân bần hán, kiêm gao nuôi nhau
Vui vầy bữa cháo bữa ran.
Chàng lo học tập mai sau thành tài.

Công danh tiến bước kip người
Mỗi mặt với đời thiếp cẩn - hiền vinh.
Bấy giờ chàng đã nén danh
Ché thiếp rung dai, nở danh phu công
Khi nghèo còn vờ còn chênh.
Đến khi khát-qui, chàng đồng, chàng đói!

Ông Hy-Tống không vào « bị »

Kỳ bảo Annam mới, mới rồi, ông Hy-Tống nói Phong-Hoa cho ông vào cùng một cái bị với cụ Hoàng-tăng-Bi.

Ông Hy-Tống mơ ngủ rồi! Phong-hoa không! không! quá thải không! Ông Hy-Tống mơ ngủ dậy. Phong-hoa có cho ông vào bị của cụ Bảng Hoàng-dầu! Họ chẳng là ông muốn vào bị của cụ Bảng, mà hoặc là ông chui vào không được, hoặc là cụ Bảng ấy ông ra cái kỵ không biết!

Chỉ biết rằng cái bị của cụ Bảng là cái bị của cụ Bảng Hoàng mà ông Hy-Tống không có ở trong ấy.

Hạng-Thác với ông Hy-Tống

Rồi ông Hy-Tống lại vui đức Khòng, giáng đạo đức cho Phong-Hoa nghe, có ý cho Phong-Hoa cũng giống Hạng-Thác. Nhưng ông giống đức Khòng ở chỗ nào, cái đó không ai biết, mà đến ông cũng không biết.

Hạng-Thác ngày xưa hỏi đức Khòng: « Trên trời có mấy ngôi sao? » đức Khòng chia không trả lời được. Lại hỏi: « Người đất có mấy nóc nhà? » Đức-Khòng cũng chia không trả lời được, nói rằng: « Tôi chỉ những chuyện trên trời dưới đất, nên bôn nhũng việc trước mắt mà thôi ». Hạng-Thác lại hỏi: « Vậy thế trước mắt ngài có mấy cái lồng mì? » Đức-Khòng lại chia không trả lời được.

Phong-hoa xin bắt chước Hạng-Thác không hỏi ông Hy-Tống những chuyện xa xôi, chỉ hỏi: Ông Hy-Tống có những ý tưởng gì?

Ông Hy-Tống có lẽ cũng chịu không trả lời được.

Lại hỏi: Ông Hy-Tống nói chỉ đợi có người đến thay là bỏ bảo An-Nam mới. Vậy chờ bao giờ ông bỏ để cho độc giả bao ấy mừng!

Ông Hy-Tống có lẽ lại chịu không trả lời được.

trả lời được.

Rồi lại hỏi: Những bài ông Hy-Tống viết có bao nhiêu bài?

Ông Hy-Tống lại chịu không trả lời được.

Ông Hy-Tống giống đức Khòng ở chỗ ấy.

Câu chuyện trong sân quấn

Trong sân quấn, thấy ông Trâu-văn-Thắng, đi với một người vận đồ

tay, áo nâu, quần trắng, trông như một nhà thầu khoán.

Có người bảo nhỏ: - Ông Bùi-quang-Chiêu đây!

- Ông Bùi-quang-Chiêu đây à?

— Uh, ông Bùi-quang-Chiêu đây.

Thế ông ấy ở hội nào, vào đây đâu với ai? mà tôi không thấy tên?

Người diễn với văn-si

Trong nhà diễn, có người mất trí khôn, tự cho mình là ông vua, cứ chỉ xà nói hét như ông vua, người khác nói đến thế nào vẫn yên-trí-rằng/mình là ông vua.

Trong làng vẫn ta cõng vây, có người rõ lại cứ tự xưng là minh giỏi, khoa-là minh giỏi, dẫu ai nói thế nào cũng vẫn yên-trí-rằng mình là giỏi. Có phải không, ông Hy-Tống?

Trên mặt báo Phụ-nữ thời-dâma

Trên tờ Phụ-nữ (aghia là báo để đàn bà, con gái xem), ngay cột nhất, cột thường đề riêng cho bài luận thuyết, có đăng mục:

Dân ông giao-cáu với chó cái
(Nói rằng không tiền cưới vợ)

Trong báo đó lại có những câu:
«....rõ ràng Nái Xưởc đương óm cõ
chó mục ấy a giao-cáu »

(Còn nhiều câu, nhưng tuc quá không thể đăng được)

Một mặt thi đăng thơ « kén chồng »
một mặt thi đăng tin người giao-cáu
với chó cái, vì không có vợ!

Hay cõi nõ nó liên can đến cái kia!

•

Ký sau sẽ đăng cái « Sô-tau lên đức
chúa Giê-su của ông Pétrus Lê-công-
Đắc trả lời báo Phong-hoa.

Rất hay! Rất là!

Bán thay

Chủ-nhiệm — Tôi muốn rằng nhân viên trong tòa soạn tuần lê nào cũng ôn lại câu: « nhật nhật tán hực nhật tán ».

Chú bút — Vậy ra ba lần di Nhật-tan cả, già một lần di Đông - Hing - viên thi hơn.

Chân-hưng công-nghệ nước nhà:

Chè VINH-THÁI. (Liên-tâm)

Là một thứ chè siêng ở trên giái đất Việt-Nam, chế theo lối chè Tân, rất khéo, mà chất không độc như chè Tàu. CÁNH NHỎ, HƯƠNG THƠM, (có ướp hoa) NƯỚC XANH VỊ MÁT làm tại tỉnh Phú-thọ đã được sở Canh-nông chứng nhận là rất hợp vệ-sinh và đồng bào Trung-Nam Bắc kỳ đều khen ngợi, đồng thời giấy gõ-gỗng đẹp đẽ mà giá bán cao hơn trà Tàu và các trà khác.

vẫn hiệu nõi lại thứ chè VINH-THÁI vào hộp rất lịch-sự dùng trong việc hoan, hồn-tang, lễ rất tiện.

Mùa giải lại rẽ.

Thứ chè này từ đây mỗi gói đều có miếng Giấy Thường, những miếng nào mà có tên ký và con dấu của Chủ-Nhóen thì sẽ được Thưởng 1 hộp chè Vinh-Thái « Luxe ».

nẫn hiệu còn trữ bắc:

1. — Chè Thach - Long
2. — Chè Thanh - dương
3. — Chè Tam-ký Đại - Hồng

Mấy thứ chè này dùng toàn độc chè tốt, cũng như chè Tàu mà giá bán lại rẻ hơn chè Tàu, ướp hoa rất kĩ càng, theo phép vệ-sinh, cũng có mùi thơm, nước nhiều lợi cho người dùng chè.

Tổng Cục
Phan-thiết — Lagi
Maison
MINH-GIANG
2, Rue Đồng Khởi, 2
PHAN - THIẾT (Annam)

P. S. — Cần dùng nhiều người làm Đại-ly để chuyên bán các hàng Nội-hoa trên đây. Ngài nào muốn xin viết thư thương-nghi. Hàng gửi đi các nơi xin miễn gửi theo cách « Linh-hoa giao-ngân ».

Thiên Hòa Đường
(tức Hứa-gia-Ngư y quán)
20 phố Hàng Đường Hanoi

Bản đường theo cõi pháp tự chế ra các thứ bắc-ché, cho đơn-bắc thuốc và cao dan hoàn-tán, bắc đường lại làm đại-ly cho mấy nhà danh y & các tinh-thành Thượng-hải, Quảng-dong, Hương-cảng, lại bắc cả các thứ sâm, nhung, quế, yến, chân-châu, mật gấu, sả hương, súng-té giác, súng linh-dung v.v... giá bán phải chăng, các ngài chiếu cố lấy làm hoan nghênh.

Trong hiện có ông Trung y Hứa-gia-ngư xem mạch làm thuốc, chuyên chữa nam nữ lão-án, các chứng nội-thương ngoại-cảm và đàn bà, Thai-tien, sản-hậu, điên-kinh, bạch-dái với trẻ con các chứng, đậu, sởi, cam, titch, kinh-phong v.v... rất là hiệu nghiệm.

Giá tiền mời đi xem mạch 1p00 còn những người lao động đến tận nơi xem mạch không lấy tiền.

Tranh dự thi.—Số 6

Vợ chồng hòa thuận

Hết sức giúp

Bản báo mới nhận được của một bạn
mục năm nồi bức thư, trong đó ngỏ ý
hỗng hãi giúp bản báo như sau này:

... vắng lùi bùa nay, cù mỗi ngày
đi xin kinh dâng » Phong hóa » một
chuyện vui, nghĩa là năm ngày thi năm
bài, sáu ngày thi sáu bài, bảy ngày thi
bảy bài. Nhưng » Phong hóa » cho tôi
nghỉ ngày chủ nhật để tôi hì với vợ
cả tôi, rồi ra lại cho tôi nghỉ ngày thứ
hai nữa để tôi hì với vợ hai tôi, rồi
ra nữa lại cho tôi nghỉ ngày thứ ba để
tôi hì với vợ ba tôi, rồi cứ tuần tự
như thế cho đến hết 7 ngày, vì tôi hiện
nay có 7 vợ,

Cũ văn Nguyễn Haiduong

Bản báo có lời cảm ơn ông Cũ văn
Nguyễn và mong ông cứ giúp bản báo
như thế mãi, bản báo lại có lời mừng
cho bảy bà vợ cửa ông nữa,

Chỉ nghĩ đến ăn

Thầy giảng bài:

— Quả đất, quả đất tròn như quả cam
Học trò đừng ngày lên hỏi:
— Thưa thầy, thầy thi có ăn được
không a?

Cũ văn Nguyễn

CUỘC THI TRUYỆN « VUI CƯỜI »

Bắt đầu từ số 28 bản báo mở một
luật « thi cười » Trong mỗi số, sẽ
đóng lên độ bốn, năm bài mà bản
sách xét ra là hay nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng
Giải nhất một năm báo, giải nhì
năm báo để thưởng hai bài hay
nhất trong bốn kỳ báo ấy.

Mỗi bài không được quá ba mươi
giờ.

Xin đề chổ ở cho rõ ràng, để tiện
việc gửi báo về.

CUỘC THI TRÀNH KHÔI HÀI

Mỗi số báo sẽ có đăng vài bức
tranh hay nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng:

Ngày kia có người lép sán bắn qua
phủ, vào chơi quanh cổ lèk « chè » bùa
con. Quan gọi thày Thừa ra thông ngôn,
quan trống người lèk, chỉ vào thày
Thừa. Người lèk hiểu ý, bèn quay lại
thày Thừa mà nói rằng: « Je vous prie de
dire au quan-ku que je lui présente mes
salutations ». Thày thưa ngay quá, bèn
quen: « Lèmk lớn, ông rày là người
Hồng-mao ! »

Mỗi câu phát đáng giá 100

Quan viên hùng trí quá phát vào dài
cô đầu mệt cái thật mạnh. Đầu quá, cô
đầu kêu:

- Bép đèn quen dây.
- Thể em định đòi bao nhiêu ?
- Lúc tèk nó đòi tao nhiêu ý, thi
quen giá.
- Bao nhiêu ?
- Thể quan thử phái lại xem nó đòi
bao nhiêu ?
- Bách 1
- bách là bao nhiêu thế qua ?

Quen như di ô-tô

I. Nhanh nhanh lên, tàu sắp chạy rồi
đấy,

- Còn hai mươi phút nữa kia.
- Chạy như thế kia, nó chẳng chạy
thì còn chờ ai nữa ?

II. Nhanh nhanh lên, tàu sắp chạy rồi
đấy,

- Hết còn vắng thế kia nó chạy gi.

III. Thưa ông đây về Hanoi bao nhiêu ?

- Năm hào.

— Thái ông lấy ba hào chờ vi tôi di
luôn.

IV. Hành khách trống thay người phu
kip gọi lại bảo :

- Ngày này, ông đã cái bồ này lên nóc
cho tôi cái.

V. Tàu đương chạy hành khách trống
thay nhà mình, liền gọi;

- Bác tài ơi, nhà tôi đây, bác cho tôi
xuống chỗ này cho tiện.

Con khôn

Trong nhà đương đánh lò lòm. Bỗng
có khách gọi cửa. Cậu Tám ra mở.

Khách: — Thầy có nhà khôn không?

Tám: — Thưa ông khôn.

Khách: — Thật khôn a? Tôi có việc cần
tầm muôn hải.

Tám: — Thưa ông, thế để con vào hỏi
thầy con xem có nhà hay không dã.

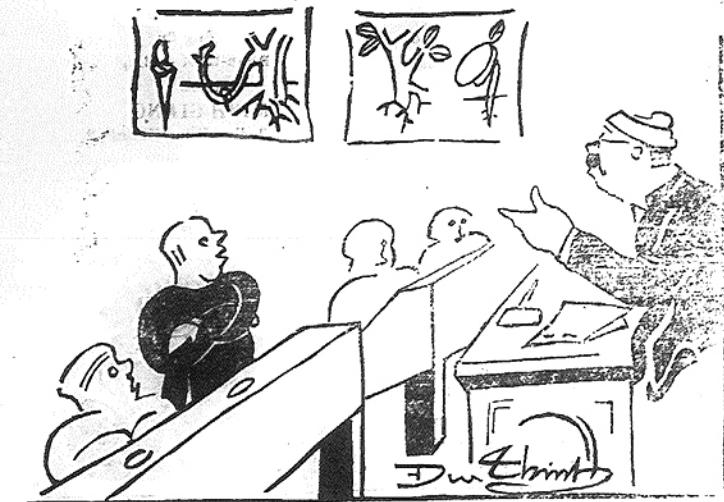
Lời trẻ

Cá Sớp gọi con ra vườn hỏi:

- Cây cau và cây dừa, hai cây khác
nhau ở chỗ nào ?

Thằng bé thở ra một lúc rồi trả lời:

Tranh dự thi.—Số 7

Thầy giác — Trong những loại cây, cây gì không có lá ?
Học trò — Thưa thầy, cây lô mít không có lá a !

— Cây cau lìi trồng ở cạnh đồng giã,
còn cây dừa thi ở bù ao, gần khóm chuối.

Công đê ra con

— Nay, dỗ anh biết công đê ra chừng
hay ra con ?

— Tôi bảo đê ra chừng.

— Tôi bảo đê ra chừng.

— Không có nhẽ. Công thuộc về loài
chim thi phải đê ra chừng.

— Thi hiện tôi nghe thấy đám ma
có người khác : công mẹ đê ra con.

Ông T C C Rue Nol Hanoi

Thông ngôn

Pai rận

Hồi

Văn minh

Ông N X D Rue Ma. Jo. Hanoi

Chặt nhang mà môi

Mỗi cái phát

Quen như di ô-tô

Ông P. Q

1 tranh vẽ

Đề lại nhà

Lâm phủ

Ông N G T Rue Nira Bac-ninh

Thông ngôn

Con khôn

Vợ hiền

Mách thèk gião

Lo xa

Ông đốc

Gây ống vải

Tặng sách

Thuế nhà

Thương người

Ông T V H T L Hanoi

Ng chính Militaire

Công đê ra con

Một cách báo thù

Câu đố lợt đới

Ông Dỵ...158 bd eh. Haiphong

Một tranh vẽ

Ông N V T Yên-bay

Tiêu thu ngõi lừa của

Quan - ghị lo bụng

— Ney, anh học

quan Nghị

Còn nữa

Chuyện Phong Hóa

VẾT MÁU...

của Bảo Sơ

Tôi mới về nhậm huyện X. L. được mười ngày, nhân giới mua liều bảo thay Đè đem những tờ bồi, giấy má cũ lên xem cho qua thời giờ.

— Bầm quan, những giấy má cũ xếp trong tủ, lâu ngày một ăn, bụi bẩn.

— Được ! (bấy cú dem lèu dây tôi xem, nhất là các giấy má về án mạng..

Một lát, thấy Đè mang lèu hai tập giấy, tôi trả coi toàn những việc không quan hệ cả, trả gân hết, mắt tôi tự nhiên chú ý đến dòng chữ « Tòa Nguyễn-văn-Cùn bị tù nhân nghĩ là đã giết Nghiêu-Xuân »

Tên Cùn bình như quen queo, nhở mang máng như vừa mới nghe thấy vài hôm nay, tôi không thể lầm được, vì cái tên lạ lùng ấy, ai đã nghe thấy rất phai nhớ.

— Tôi lại cho gọi thay Đè lên hỏi :

— Trong huyện có người nào tên là Cùn không ?

— Bầm có... cai Lệ dày tên Cùn.

— Họ nó là gì ?

— Bầm, Nguyễn-văn-Cùn.

Được rồi, thấy xuồng dưới nhà.

Tôi lại rờ cả ra dọc lại là dưa khiếu oán của vợ tên Xuân, trong lá đơn oán: 29 tháng chạp chồng mặc áo ra đi, không biết là đi đâu, rồi không thấy về nữa, sợ có người thù giết mất. Hơn một tháng trước, chồng chị ta có cãi nhau với tên Nguyễn-văn-Cùn, làm nghề bán thịt lợn, cho nên có tình nghi cho tên Cùn giết chồng mình.

Quan huyện trước có cho dời tên Nguyễn-Cùn lên huyện nhưng không có tang chứng gì, nêu lại tha.

Ba ngày sau có tin báo tại làng B. H. có vỡ được cái sác chết trôi, ông Đè có về tận nơi xem xét : chính là sác tên Xuân. Trong biến bản nói : « Cò bị một nhát giao, vết thương trường một tắc, sâu phân, ba ly, khoát mội phân, sâu vào đến tận cuống họng, hình như hung thủ cầm giao bút đâm vào, hai chân bị thủng troi vào quáng trên mặt cá, buộc rất chặt, hẵn vào cả thịt, lõm xuống, còn thừa miếng da giáp giải ra hai thước, hình như hung thủ buộc giáp vào chân để lôi đi, nhưng trong thân thể không có vết gỉ dù tang chứng rằng hung thủ đã lôi người bị giết. »

Quan huyện trước, dựa vào câu chinh như hung thủ cầm giao bút và lấy có rằng tên Cùn làm nghề bán thịt lợn, trong nhà có sẵn giao bút, nên một mực

cho dời tên Cùn lên huyện, một mặt cho người về tra xét.

Nhưng khám uba tên Cùn không thấy tang chứng gì bắn hơi ném lại phải tha cho tên Cùn về lần thứ hai.

Đến bảy giờ tinh ra đã gần mười năm... mười năm mà cái án vẫn đó, chưa tra xét ra hung thủ — tôi giờ đi, giờ lại, trong tri quanh quẩn mấy chữ « con giao bút... » « giấy thủng trói chân, lôi đi ».

Tôi làm bầm « lôi đi » sao, lại lôi đi, lôi đi làm gì ? mà cần gì phải buộc chân, cần gì phải lôi, sao chỉ buộc chân không buộc tay. Tôi nghĩ : trong lúc giết người

người cầm bút roi, treo ngược lên xà nhà và một con giao bút sáng cầm ở cõi. Nhưng cái hình ấy hiện ra chưa đầy một giấy đồng bồ, lại biến mất. Ngay từ lúc này, trong khi tôi nghẽo tôi đã biết mình sắp tìm ra manh mối, nhưng không ngờ rằng chúng đến như thế, không ngờ sự thật lại biến ngay ra trước mắt, như có một sức mạnh gì run rẩy vây.

Tôi thấy cái Cùn khum núm bước chân vào, liền ngừng tè, rồi đặt ngồi :

— Có phải ngày trước mày làm nghe ban thịt lợn ?

— Bầm quan, vâng.

và lúc vội ném cai buộc chân mà không b如意, thi chắc là cần buộc chân hơn; cần buộc chân hay là không cần buộc chân mà lại nghĩ ngay đến buộc chân, thi chắc là quen tay.

Tôi lại trở sang ngày đến tên Cùn hay giết ton, hay buộc chân ton, Địch hung thủ là tên Cùn. Tôi bầm chuồng bảo gọi cai Cùn leo. Lúc bảy giờ còn tôi ngồi một mình trong chuồng, có một điều tôi chưa hiểu là buộc chân, còn thừa một dâu giáp mà không dùng để kéo .. thi không biết dùng làm gì.. ú, đúng làm gì?

Lúc đó có một cái cảm ứng lạ lùng, là tay ngồi một mình mà bình như không phải ngồi một mình. Trước mắt tôi có cái túi gương dung, tôi nhìn vào, thi tự nhiên trong nháy mắt tôi thấy sau bóng tôi trong gương, một cái hình

Nết mặt nó vẫn điểm nhiên như không.

— Chính mày đã giết Nghiêu-Xuân !

— Bầm quan lớn, ngày trước con đã bị bắt mày lừa vì tình nghi là đã giết Nghiêu-Xuân, bởi vì tình con oan uổng nên quan huyện trước đã tha con về.

— Phải, tha mày về vì không taog chéng.

Rồi tôi chỉ vào mặt cai Cùn :

— Chính mày đã giết tên Xuân, mày buộc chân nó, mày treo lên xà nhà rồi mày cầm giao bút mày dâm người ta như là chọc tiết lợn !

Nó xong tôi nhìn thẳng vào mặt cai Cùn, xem nó có biến sắc mệt không. Không, nó vẫn như thường, vẫn điểm nhiên, hay là nó oán thật, vì nếu thật nó giết tên Xuân, nghe thấy tôi nói thế, có gan đến đâu cũng phải trả minh, à m [mặt].

Mình đã không chắc là nó, lại không có tang chứng gì, nếu bắt nó thì lại không khác gì ông huyện trước, rồi lại tha nó mà thôi.

Tôi giờ tay định bấm chuông, thì cái bút tôi cầm ở tay rơi xuống trúng ngay giữa bình mực đỏ: mực bắn té ra, vầy cả vào áo tôi... cài mì lực gi nì bắt tôi dám dám nhìn vào mấy vết mực đỏ trên áo trắng tua tua như mấy vết máu, rồi bỗng tôi ngã ra, chắc chắn như thế không thể sai được.

Tôi bảo thay Đè, đem hai tèn lính đi theo tôi ngay lập tức, và bắt cai Cùn dẫn đường về cho tôi khám nhà.

Nhà cai Cùn ở cuối làng, lùn bằng gỗ, lật lá trông dã cù, khi đi vào cả trong nhà, tôi vội y cai Cùn tên hồi :

— Mày có chịu thú nhận rằng đã giết cai Xuân không ?

— Bầm, quả con oan.

— Phải, mày oan ! oan vì mày giết người ta khi say rượu cai phải không ? Mày quen nhir trai lợt, mày treo lên xà nhà rồi mày cầm giao bút mày chọc tiết.. trời nào tha mày !

Cai Cùn vẫn thối, nhưng tôi không để ý đến lời n' nại, bảo di lấy cái thang, ai cũng nco nguc không hiểu thang đến tôi bỗng thấy Đè :

— Thay trèo lên thang này, xem trên mấy cái dui cai cái gì là không ?

Thay đe nói :

— Bầm quan không cai gì cả.

— Thế thi là lật, thay thê nhìn kỹ xem !

Một lát thấy Đè, quay đầu xuống:

— Bầm quan lớn, con thấy lầm lầm mấy vết đen đen.

— Thay đoán xem là những vết gì ?

Rồi tôi thấy thay Đè xông thang, một cách vội vàng, vẻ mặt sợ hãi, tay hơi run run.

Tôi nói dù :

— Thay này rất lầm, có gì mà run sợ như vậy. Đó là vết gì ?

Thay Đè lầm bầm :

— Lầm quan lớn... vết máu... vết máu người đã làn den sầm lại !

Tôi quay lại bảo cai Cùn :

— Mày giết người giỏi thật, mày đã tưởng không có gì là tang chứng ! mày đã rửa sạch hết các vết máu nhưng mày có ngòi đèn lúp mày chọc tiết người ta, có một tia máu pue lên mai nhà .. (đen nay còn lại) May còn chồi cữa không g ?

NHÀ THI NGHIỆM BỆNH LÂU GIANG

Đã phát minh những thứ thuốc chữa về bệnh lâu

Hiệu thuốc Lê-Huy Phách làm thuốc đã lão nàn, đặt phòng riêng để thí-nghiệm bệnh Lâu và Giang-Mai.

Hồi năm 1931 đã phát minh những thứ thuốc này, để chữa về bệnh lâu. Lâu nói phái (état aigu) bắt cứ mù, mâu buốt, tức, chỉ dùng từ 4 đến 6 ve là khôi hẳn, mỗi ve giá là 0p 50.

Lâu lùn năm (état chronique) thường sin nước biển vàng đỏ, hay đặc cứng và săn-sắn, lúc đi tiêu thấy nong, từ chi mồi, nết, yếu đuối, và các sinh nhiều, thường khó chịu khắc nứa. Như thế chỉ dùng 2 ve là triệt trùng, giá mỗi ve 0p 60 và 1 hộp to Bô-Ngô Tang-Trù-Lam: 2p 00 (chop nhỏ 1p 00), là khôi hẳn. Thứ thuốc này ai dùng không khỏi sẽ già lại tiền. Con bệnh Giang-mai thâ bắc cứ nặng đến đâu, uống thuốc của Lân hiệu cũng không khỏi, hơn là bệnh lâu, ai ai đều biết.

Ai muốn hỏi điều gì, xin định thị o Rung: 0p 00 để tiếp tục đọc bài tôi. Ông và thuốc giả thử sẽ sẽ gửi theo tay. (Nhà Lâu Giang-mai, số 1, R.)

Thay và mìnha chí, chí, chí,

M. L. HUY PHẠC, 13, route Mährisch Weis, Pekin

VĂN HỌC

Cái địa vị khôi hài trên đàn văn

Nước ta xưa nay trong làng văn-học có một điều bà-khắc-quá, ấy là sự đổi dời cùng những người có tài khôi hài và những văn-bằng-thê khôi hài. Tức như ông Công Quỳnh, tuy là có tiếng khen dề lại đời nay, người đời vẫn lấy làm thích nhưng thích là thích một cách khác, ai có khen ông cũng khen một cách khác. Người nước ta khen ông công-Quỳnh cũng như khen một vai hè bay trong rạp hát, khen ông là khen cái tài mồm mép mà thôi, chứ trong lòng vẫn khinh cũng như khinh mấy chú hè trong rạp hát vậy.

Người minh-bình-như chưa hiểu đến cái bay của sự khôi-hài là đường nào; cũng chưa hiểu đến cái lợi của văn khôi-hài và người có tài khôi-hài ra sao. Vì vậy cho nên ít ai hiểu đồng-tinh cùng họ, không dề họ vào trong con mắt, cũng loại hết cả bài-văn ra ngoài nền văn-học, là phải lầm, không trách-dặng.

Nhưng phải biết rằng ai có tài thông-minh tuyệt-thế thì mới nói được câu chuyện diệu có duyên hay là làm được bài văn bồng-lon có duyên, chứ phải dẽ dẫu gì đâu mà khinh-thi. Làm một bài văn trang hoàng-diện-nhã, trong mươi tay văn-nhân-tay nào cũng làm được hết, chứ làm một bài văn khôi-hài cho hay, đọc lèn cho ai cũng mở miệng cười và lấy làm thích ý, thì trong mươi tay này chưa chắc đã có một tay làm được đâu.

Văn khôi-hài nó thường làm cho cảm động người ta một cách rất mạnh mà người ta không tự biết. Giả như ông mồ có cái tật xấu gi, có kẻ làm bài bài văn, ám chỉ mà công kích cái tật xấu ấy của ông; trong lúc ông mồ đọc đến, ông phải tức cười nôn ruột mà không giận được; rồi có lẽ lần-lần tự nhiên ông mồ bỏ cái tật xấu ấy đi bao giờ mà chính mình ông cũng không hay. Đó mới thật một bài văn hay đó, và cái công-dung của nó là như thế.

Trong bài tựa sách Bút-trù của Đường-thuận-Chi có một đoạn giải cái lẽ ấy ra rõ lầm, như vầy:

« Kẻ thất-phu nỗi giận, vác gậy đánh nhau, bay giờ có ai đem kinh Thi-kinh Thơ nói với họ, chỉ làm cho họ thêm giận đậm nhà nhau càng hăng-lầm. Chi bằng có người khéo bồng-lon, kiếm lời diệu-cợt nói xu-nói gần dẽ dãi hòa, thế mà họ lại chịu cười giã-là rồi huề nhau... Cho nên nếu có thể phân-giải được đậm-danh-lon, thì những lời bồng-lon diệu-cợt hoặc giã-lai có công-hiệu

màu-hơn Thi-Thơ cũng chưa biết chừng. »

Sở dĩ ông Molieré nói-danh trên văn-dàn nước Pháp và cũng nói-danh cả trên văn-dàn thế giới nữa, là chỉ nhờ có cái tài bay khôi-hài ấy mà thôi. Coi đó thi biết trong làng văn-bản Âu-châu, người ta biết trọng-dãi kẻ bay khôi-hài lắm, chứ không như bên mình.

Chúng ta phải phục-ông Tư-mã-Thiên là ông thánh-sư về văn-học và sú-học. Trước hơn hai ngàn năm nay mà ông đã nhận rõ sự khôi-hài là có quan-hệ với thế-đạo nhân-tâm, văn khôi-hài là một thứ văn có diện-dung phi-thường, và nhân-vật khôi-hài cũng là hàng nhân-vật siêu-quần-xuất-chứng, cho nên trong Sử-ký của ông, ông đã lập riêng ra một thiên « Hoạt-kết liệt-truyện » — hoạt-kết tức là khôi-hài —, trong đó ông kể ra nhiều người có tài hoặc khéo nói, hoặc hay văn, như Đông-phương-Sóc, Thuần-vu-Khôn, đều là người thiên-hạ xem-thường mà ông đem lưu-danh vào thanh-sử-vây.

Kể ra bọn hoạt-kết, tức là người hay khôi-hài, lại còn có cái đặc-tánh này đáng quý lắm nữa. Là trong đám họ, người nào cũng có cái tánh tu-cao và kinh-dời; có người trong con-mắt họ chẳng coi quyền-thể ra chi, mà cả đời chi có nỗi bồng-nói dùa, cốt để nhè-dời, hay rắn-dời, chứ không thêm cầu-gi-bết-thấy. Cái tu-

III
Thiên lôi cục kỳ oái-oăm, hường-bình. Ta có-tường-chì dầu thiền lôi đánh-dẩy, nhưng kỳ-thục thiền lôi ở dưới quyền ai sai-khiến.

Chính-thế, người này bị đánh-chết, có phải thiền-dinh sai thiền lôi vác-búa chạy theo mà choảng-dầu. Chẳng qua là tại rủi-gio-gặp ngay lúc diện-giao-nhau, cũng như đang đi đến nơi-nội « súp-de » phi-vào mình đó-thôi.

Và trời đánh-chẳng-bao-giờ-có-tránh-lúc-dang-ăn-cóm-cá: nếu biết-trước diện-sắp-giao-nhau ở dứa-cánh-dồng-nó mà vác-túi-bồng-rang ngồi-nhá ngay-chỗ-ấy, thì dầu-có ba-mươi-sáu miếng-công-chẳng-tránh được thiền-lôi-nào.

Các-cụ ta cũng biết-vậy cho-nên đặt-ra câu-trời đánh-còn-tránh-búa-ăn, cốt-dẽ cho yên-lòng những người-sợ-sét, và nhán-dẩy-lấy-câu-mắng-con-chó-trong-nhà.

Song nếu các-cụ cho-biết-cái-làm-cho-ta-chết-là-diện, chứ-không-phải-cái-tiếng-nó, thi-mỗi-khi-sét-dánh-ta-chỉ-rất-mình-mà-thôi, chứ-có-dầu-sợ-phải-rang-lúa-mà-ăn. Phải thiền lôi giáng-trước-rồi, ta-mới-nghe-thấy-tiếng-nó-sau. Vậy-tiếng-nó-ấy-bà-chẳng-phải-là-lời-thiên-tuồng-tự-do-ấy, cui-khi-phách-độc-lập-ấy, hồi-trong-dám-đọc-sách-muôn-pho, đặt-mình-vào-bồng-dại-nhân-quán-tử-dâ-mấy-người-có-được-ư?

(Còn-nữa) PHẠM-KHÔI

Tập hồ sơ của Thiên Lôi

lôi-bảo-cho-biết(ta-vừa-giảng-trào)dẩy-sao.

Thiên lôi đã-ráng-rồi-mới-lên-tiếng-ta-còn-nghe-được-tiếng-là-ta-còn-sống. Đã-còn-sống-thì-còn-sợ-cái-nỗi-gi.

Thiên lôi chẳng-cứ-trọn-người-mà-dánh, mà-cũng-chẳng-dánh-riêng-chi-loài-người:bò,dê,lợn,nhà-ngoại,cáy-mít,ba-dầu-dánh-dẩy.là-sợ-là-chi-sợ-cái-dánh-quảng-siển-của-thiên-lôi-mà-thôi.

Thiên lôi-danh-có-khi-bay-cả-tường-gach,lật-cả-mái-nhà,thiên-lôi-có-lúc-dùa-bốn-chèm-một-cây-cao-gần-ba-mươi-thước-làm-ba-mảnh,hoặc-dẫn-cây-gỗ-lớn-làm-dôi,rồi-quăng-mỗi-nơi-một-khúc.Hoặc-có-khi-cao-hứng-văn-bát-cá-một-cây-da-to-lớn-lên.

Ở Kobeb,khi-xưa-có-một-cây-to,caoba-chuc-thức,có-ba-ngoại.Một-hôm-sét-danh-xuống-cá-ba-ngoại-đều-bị-hạ-xuống,còn-thân-cây-tan-ra-tiếng-mảnh-bản-vung-xa-tới-sáu-mươi-thước.Có-mảnh-nặng-gần-ba-ta,bao-nhiêu-cành-dều-bị-lột-vô-hết.

Ở Ecosse,và-thế-kỷ-thứ-mười-tám-thiên-lôi-giáng-vào-một-tảng-dài-dài-võ-tung-ra.Có-mảnh-dài-gần-bảy-thước-rộng-bié-thuộc-mười,dày-một-thước-rưỡi,bản-quá-dồi-dắt-ra-xa-bốc-mươi-nửa-bay-vut-ra-bè.

Về-năm-1809,có-một-cái-nhà-nó,tường-gach-dày-gần-một-thước,cao-ba-thuộc-ba.Sét-danh-lut-hắn-xuống-ba-mươi-phân-tay.Còn-tường-bị-sét-mang-dặt-ra-chỗ-khác-xa-ba-thuộc.Bức-tường-ấy-có-7.000-gach,không-kè-với-hỗ-nặng-có-tới-26.000-cân.

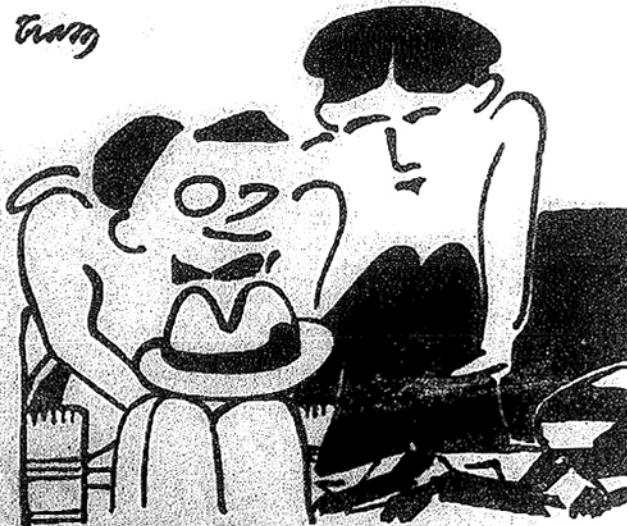
Tuy-dần-dài ta-chợ-vội-cho-là-trong-gốc-cây-nó,bay-hòn-dá-kia-có-cơ-tinh,con-ma.Trong-ấy-chẳng-có«con-quái»gi-cá,chi-có«mụ-âm-diện»như-tôi-dâ-nói-ở-trên-mà-thôi.

Kể-dến-cái-võ-lực-của-thiên-lôi-bất-tất-phải-nói-nhiều,cái-tài-di-son-của-thiên-lôi-thiết-tường-kè-qua-loa-như-vậy-cũng-dù.

Thiên-lôi-không-những-chỉ-làm-tay-dao-phô-hay-chù-đò-tè-mà-thôi,thiên-lôi-lại-kiêm-rất-nhiều-cái-nghè-khác-rất-oái-oăm,khiến-ta-có-thể-phê-thắng-ngay-một-chữ-e-cuồng»-được.

Này,như-xưa,có-một-cái-nhà-nó,vựa-thóc-ở-trên-gác.Sét-danh-xiêu-quá-mái-vào-vựa,rồi-từ-vựa-khoéi-tường-chui-tot-xuống-mặt-cái-hồ-gần-dẩy,phen-này-thiên-lôi-dot-nhà-người-ta-chắc.Nhưng-không,thiên-lôi-vừa-xuống-hồ,thì-ngay-chỗ-ấy,nước-hồ-phun-vợt-lên,cứ-theo-direction-sét-mà-chui-vào-lỗ-tường,lên-dày-vựa,rập-tắt-bết-lửa.

(Còn-nữa) CHÀNG-THỦ-13

— Tôi chết-mơ-có-khóc-không.

— Sao-lại-không! Cứu-dâ-biết-tôi-là-người-dâ-sô-u-đa-cảm.một-ligi-tưng-khúc-kia-mà

HUẾ-DÂN
NHÀ TRỌNG HÃNG
46 HÃNG DA GIÁ PHẢNG BỘNG

CHUYÊN MỤC
TRỌNG RÃNG, CHỮA RÃNG
ĐƯỜNG NGƯ: VĂN QUYỀN
CƠ ĐỘNG CHỨNG KHÉP PHẠP
VỀ LẤT LONG VIỆC RẤT CẨM
THẬP VÀ MẠU CHONG

HUẾ-DÂN

Kỳ sau sẽ đăng bài so sánh các tay
quần vợt Nam và Bắc
của Trần-vân-Dương

Quần vợt

Tranh vô địch Bắc-kỳ

Dương đạt giải quán quân năm nay
Buổi sáng, bán kết.

Samuel hạ Samarcq 6/1, 4/6, 6/1. — Hai lần em mệt mỏi như tramped như! Mỗi quả ban bay đi bay lại ít ra mười lăm mươi chạm lưới, hay rơi vào vạch. Mấy ông ngồi dứa xem, được một bữa sôi cô lác mắt.

Samuel rãm nay có vẻ xung xút lắm. Tinh phác ra, chàng Sa này một ngày đánh ba buổi ten-nit: sáng, trưa, chiều, mỗi buổi hai giờ. Sáu giờ một ngày bán với 360 túc là 2160 giờ trong một năm. Không trách chàng đã thành một cái máy trả ban kiện cỗ lâm vận. Còn chàng Sa kia, cũng có công luyện lâm, nhưng còn kém bắc tướng nhiều. Thi mỗi buổi trưa, cùng phung các quả phu bán mấy ván, thế là cup mất, bỏ nôm mắt, llop mắt. Anh hùng mai một đang lâm rồi, oan ức nỗi gi!

Dương hạ Saumon 6/1, 6/4 — Ông Pháp vừa sang, danh tiếng lừng lẫy. Nào là se vit búa đánh, nào là si-mát nồ lửa, nào là tiu lip sé, saumon ngobiêm nbiên được anh em quần vợt Pháp cho là một thương thặng nhân tài, có hi vọng nhất trong mùa quần vợt năm nay. Ngèo & dời, bi vọng lâm lại thất vọng nhiều Nhai Edel 6/1 6/0, gập Đăng đã chật vật, lại suýt bị Khuông dây ra, saumon đã chơi một cuộc soái quái, làm mất lòng tin của công chúng. Nay gặp Dương phản thua đậm chắc trong tay.

Saumon tập se vit hay đánh quần thi? — Mới vào se vit bốn quả, đập si-mát ba quả, ăn jeu đều như chớp nhoáng. Saumon được anh em chí em người Pháp reo hô, đậm chán khuya khich. Cái đầu gật gật, như con ngựa via trồm lên, đã tướng chàng Sô nuốt chửng cây vợt số một của C. S. A. Nào ngờ, từ đấy giờ đi, chàng cứ lụn dần.

Se vit mạnh đây, si-mát khỏe đấy, nhưng ban ăn to quá, chỉ thương hại cho cai lối vội tội bị dập vò. Cả đến người ngồi xem cũng suýt bị dập lục. Yo-Yo khuya ôn hận sau chớ nên đánh ngoặt ban vào chúng tôi.

Người chửi có phải phèn chau ban đâu?

Dương chơi diêm dọa, thỉnh thoảng diêm một quả mạnh, một quả rơ ve chửi, mà ăn ngon hai sets 6/1 6/4. Xem thế,

— Cù di đâu với vàng thế?
— Ấy chết! Ông đã tôi kéo nhau. Ai mong ta mang đợi tài không tiện?

Ai mong cù?
— Tôi chỉ có hứa diệp tiệc ở hiệu con tay Lac-xuân ài mà, ông có biết không?

— Ai bảo tui là gì hiệu Lac-xuân, có phải ở số nhà 55 phố hàng Bông mà là hiệu te mứt Hà thành của người Annam mà; giấy mới 528 chờ già.

THE - THAO

Saumon chưa phải là địch thủ của Dương!

Chung kết

Dương hạ Samuel 10/8 0/6 6/3

Cái tsô coi có vẻ lả lung, không nói rõ, chắc đọc giả các tinh phái ngạc nhiên vì Dương sao lại thua set thứ nhì sau đến nỗi.

Đáng như lời Yo-Yo đã bàn, mùa quần vợt năm nay tẻ ngắt, cho đến cuộc chung kết, Samuel gặp Dương cũng chỉ là một cuộc đánh lấy lè, hai bên gò gầm, không có lối ăn to, lại thêm xảy ra mấy lần Samuel chuột rút, Dương thay áo, đáng phẫn nản.

Chung todi xem ngā hay xem ten-nit? — Set đầu cầm cù, theo nbau từng quả ban một, ta phải khen Samuel tiến bộ nhiều, có lâm quả tiêu, và lè mảnh tuyệt bay. Dương cũng xung sức đấy, nhưng chỉ vì gồm bức tường bắc in, nên không dám phóng tầm đánh bết tay. « Kéo của 9/1 Samuel thì phải biết. » Lời nói thực không sai! Lần trước Bình đã suýt ăn « chung thuoc cao-lâu » mà sao Dương lần này lại bắt chước Bình, để đến nỗi ngâm ngũi trong set thứ nhì?

Đánh hết set đầu, Samuel bỗng quý xuồng, xin ngobiêm phút. Công chúng tưởng Sa bị ngô gió. Không phải đâu! Chuột dây mà! Rồi đến lượt Dương. Đang đánh, tv nhiên Dương quăng vợt, di tuột vào buồng. Công chúng nghĩ: « Ông này hay ăn của ngọt, đau bụng mất rồi. » Không phải đâu! Dương di thay áo, giải đen.

Set thứ nhì, Samuel tiu đều. Dương đánh rật vào lưới mà thua một ván bạch định. Chứng ẩn-dộ nghe chứng mặn lầm thi phải.

Sét thứ ba, Dương quật khóc, ăn 3/1 rồi 5/2. Lúc này sân ban biến thành sân khấu Tán bi kịch bắt đầu diễn samuel hụp lén, hụp xuồng, ngũ lão, ngã lóe, ta có thể cho là di xem « tập vở ếch » được. Mỗi lần samuel bỗng xuồng, thi công chúng lại cười ò lèn, Edel chạy ra hộp cảng, rồi samuel lại đứng giật nhún róng ra cười nỗi. Thê ra họ cho mình di xem ngã. rồi họ lại cười mình nữa. Ten-it đâu có thể!

Các nhà vô địch dồn chúng tôi

Vừa rồi, trên sân quần Rolland Garros, Borotra gặp Allision, chạy rách giãy thay di thay lại, bị các báo nghiêm khắc bình phẩm. Còn trên sân quần phổ Charles Coulies ? Mỗi lần đổi sân, các

ông lau mồ hôi hàng giờ, quẩy nước chè nói chuyện với người quen, tranh đấu đấu lại có lè lung thê!

Vô địch chuột

Này bác samuel! Chân bác nhiều chuột lâm đầy! Mà cứ nhè những lúc bị mới thả thoát ra, mới là chó! Lần này là lần thứ ba gặp Dương, mà ba lần đều có chuột cả, ở Nam-dịnh, cúp Lă-qui-Tbach đã chuột, xuống Haiphong cúp Radium cũng chuột, về Hanoi vào tối chung kết lại chuột nốt. Tuy chưa giựt chức vô địch nhưng Yo-Yo tưởng nên tặng cho samuel giải quán quân chuột rút.

Cảm tưởng của Yo-Yo đối với mùa quần vợt Bắc-kỳ năm nay

Không kèn, không trống, mùa quần vợt Bắc-kỳ đã chính thức khai mạc từ tháng Octobre.

Các báo — cả đến tờ « Annam mới » xứ này, vốn sống về quần vợt, hình như bảo nhau lánh dạn với môn vận động của các vị Đế-vương. Có lẽ tại Hy-Tống không lịch sự, Phạm-văn-Binh giận, lảng háo không người nhiệt tâm múa bút cờ-dộng, nên sân quần vợt bữa nay mới có cái cảnh tượng vắng hơn chùa bà-Bank.

Hay tại Tông cuộc trich những năm các một buồi di xem « rước rồng » hay « giã gạo » nên bà con hâm mộ quần vợt hâm hâm lúc hèn địch trào sang. Thủ gôn binh (fish), bắt ban gân, có nhiều hi vọng. Tóm lại, toàn đội chơi đều nhau, rất đẹp mắt. Có vẻ bùng dũng, hoạt động, quyết cường như một đội ban người Pháp.

Xưa nay thường mang tiếng vắn rủi, Eclair năm nay tam chiến tam thắng, bại Jeunesse, bại Lạc-long, bại Olympique, ăn 9 điểm mà đúng đắn bằng, liều có giật nồi ngồi bà chủ kh้อง?

Rầy công mà luyện, át phải có kết quả hay. Yo-Yo rất mong cho đội ban áo mài cánh châ. Cố lên! Thủ quân Qui! Cố lên, anh em Eclair.

Vì vậy, cảm tưởng của Yo-Yo đối với mùa quần vợt Bắc-kỳ năm chỉ là một cảm tưởng buồn, mà các nhà tờ chửu và các đấu thủ cũng chịu với trách bà con lanh dạn với một môn vận động công chúng nuông chuộng.

Anh em cầm vợt bấy cố lên! Cái ngày mà anh em biết xà lay ra đặt những quả vò lè tuyệt diệu, biết trọng lối ăn to, bồ cái lối dẽnh dàng làm cho công chúng ngả gật, biết se vít mạnh, lén lút, cái ngày đó anh em mới thật biết chơi quần vợt, không bô với các tay vô địch xú xa.

Yo-Yo hi vọng ở các anh em và mong sẽ được vỗ tay hoan nghênh anh em với cách xứng đáng!

Bóng tròn

Tranh giải vô địch Bắc-kỳ 1931-32
Xem qua các bội.

ECLAIR

Tranh giải vô địch năm nay, Eclair rất nhiều hi vọng. Tiền đạo ăn ý, vỗ vỡ, khỏe mạnh, nhưng đá ban bóng nhiều quá. Nên tập chuyên và sút sà đất mới ăn nhiều. Thái, Quay chạy gõ khé cá. Thái nhanh hơn. Tín chơi đẹp, nêu chiêu luyến sê thành một đại tướng đại tài. Hàng tiếp ứng, không có chỗ chê. Công, thủ bay cá. Qui, lão tướng da mưu, lấy ban giỏi, chuyền gân, có tài đột đầu rất đúng. Tâm h, vững vàng như bức tường, chắn ban hay. Hura, gai như đà, thừa sức ngăn trở đối phuoc. Hai hậu lập đã trúng cả hai chân, nhưng hơi chậm, thường để ban nêu. Nên chơi vỗ-lè nhiều hơn, đỡ ngực hiểm lúc hèn địch trào sang. Thủ gôn binh fish, bắt ban gân, có nhiều hi vọng. Tóm lại, toàn đội chơi đều nhau, rất đẹp mắt. Có vẻ bùng dũng, hoạt động, quyết cường như một đội ban người Pháp.

Xưa nay thường mang tiếng vắn rủi, Eclair năm nay tam chiến tam thắng, bại Jeunesse, bại Lạc-long, bại Olympique, ăn 9 điểm mà đúng đắn bằng, liều có giật nồi ngồi bà chủ kh้อง?

Rầy công mà luyện, át phải có kết quả hay. Yo-Yo rất mong cho đội ban áo mài cánh châ. Cố lên! Thủ quân Qui! Cố lên, anh em Eclair.

Yo-Yo

Kính cáo độc giả

Các bạn đọc báo hoặc đã gửi giấy mua năm hoặc vẫn thường nhận được báo xem mà chưa trả tiền, thì từ nay đến hết năm tây xin kịp gửi tiền về cho nhà báo.

Nếu không nhà báo sẽ nhờ nhà giày thép đòi, tiền phí lớn các ngài phải chịu.

Những bạn ở xa nhà giày thép không tiện việc gửi ngân phiếu, thì gửi tem về nhà báo cũng nhận (tem Op 5 trả lên)

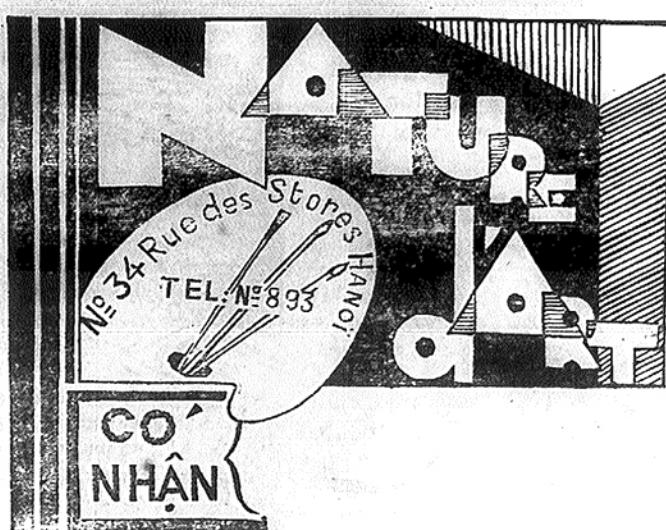
PHONG HÓA

TA TÂY

Xưa nay hàng hóa gì của ta làm cũng có phần kém hàng của tây, nhưng áo pull-over của hiệu CÙ-CHUNG dệt có phần xuất sắc chẳng kém hàng của tây chút nào.

Cù-Chung

63 Rue de la citadell Hanoi

Hôn búom.. ..mơ tiên

của E khai Hưng

Tranh vẽ của Đồng-Sơn

—(1) Ông lại các việc sảy ra, những sự mệt mỏi tại nết, từ lối nói, rạng điệu, nước da, cho tới những ý-tư giữ gìn, khép-nép, Ngọc không còn thèm nào cho rằng chủ tiều xinh xắn kia là con trai được nữa. Chàng mừng thầm nhách mép cười một mình.

Cánh cửa sổ dày, chủ Lan rón rén bước vào phòng, nét mặt nghiêm trang, đặt một bao chè tầu xuống bàn mà nói rằng :

— Cụ truyền biếu ông bao chè để ông sơi nước. Chè này của bà Hàn cũng cũ hôm qua.

— Chủ bạch cụ dùm cho rằng tôi xin da tạ cụ nhẹ. Ý ban cụ cũng biết tôi có ấm cỗ dun nước.

— Ông để chúng tôi dun cũng được can chí lải phải dun lấy.

— Ấy tôi sợ làm phiền chủ, (Ngọc mỉm cười nhìn Lan) nên tôi viết giấy về nhà xin gửi lên cho dù thử.

— À ! ra bùa nợ anh người nhà mang lèo trong bô đấy !

— Chính phải.

— Tôi thấy có cả quyền Kiều và quyền Phật-gi o dai quan nữa.

Ngọc mừng rỡ với hỏi :

— Chủ biết quoc-ngữ à ?

Lan điểm nhận :

— Vâng ! chữ quốc ngữ dễ, học chỉ độ mươi hôm là đọc được. Làm gì mà không biết.

— Ô ! thế thì hay quá nhỉ !

Ngọc nghĩ đến việc dường dự định, buốt mòn nỗi ra câu ấy, nhưng Lan lại hiểu một cách khác, nên trả lời :

— Đời bây giờ, ai không biết quoc-ngữ . . Lạ ! sao ông cứ nhìn tôi ông cười vậy ?

1) Xem P. H. từ số 20

— Chủ ạ ! tôi đương nghĩ đến chủ thi thấy chủ vào. Tôi cho rằng từ tưởng đối ta chắc có liên-lạc với nhau, nên chúng ta mới có thể viễn cảm với nhau như vậy. Vì thế nên tôi cười, chủ đừng với giận !

— Ông nói những gì, tôi không hiểu.

Lan đứng đưa mắt nhìn chung quanh miêu, rồi mỉm cười mà khẽ rằng :

DONG-SON

— Cái phòng này ông mới bài trí lại trông đẹp nhỉ !

— Phải, tôi trang hoàng thế đê khi chủ có hước chân vào trông đỡ bênh, chướng mǎ.

Lan hai má đỏ, cái mặt xuống trả lời :

— Ông cứ giày-quá lời, tôi chỉ dâng là đây từ ông.

Ngọc nói dưa : « A ! đã phát » Rồi cười khanh khách, khiến Lan xấu hổ cầm đầu chạy thẳng.

Ngọc dừng dây rủa mặt, rồi đem ấm cỗ ra dun nước. Chàng đưa mắt ngắm lại phòng một lượt, nhớ tới câu khen ngợi của Lan lại túm túm ngồi cười một mình:

— Thực ra cái phòng của ta giống như cái phòng của một sinh viên trường đại-học !

Mà thực vậy, cái giường mắc màn ren, cái bàn thờ dùng làm án sách, cái án thư trên phủ lì cờ già xanh

thần Ái-tinh mới có thể bài trí một cảnh u ám, buồn rầu nên cảnh dịu dàng áu yếm như thế được. Ngọc lại cười :

— Nhưng mà ta cũng ngó nghĩnh thật! Lên ở chùa mì biết yêu, mới biết yêu lì cù triu vị... Song chẳng lẽ ta cứ yêu xuông, yêu bồng, yêu via mãi thế này à? Thế thi cũng uồng, thà chả yêu cho xong ?

Sự liên tưởng của ý nghĩ từ nỗi niềm nhắc Ngọc ôn lại một câu Kiều, chàng buốt móm đọc ngâm nga :

« Yêu nhau thì lai bằng muối phụ nhau. »

— Ủ phai, người ta tu hành !.. Tôi ughiệp !

Muốn cố gữ cho khỏi nghĩ vơ vẫn. Ngọc lấy quyền s.c.h.bản vđ đạo phật của David mà chàng mới mua tuần lễ trước ta nói. Nhưng mới do được s.c.h.bản đã thấy chán nết, liền la pelp s.c.h.bản bằng chàng gát mõm, mấy giọt nước nóng hót vào tay. Thị ra ấm nước đặt trên bếp vẫn sói từ bao giờ mà chàng vẫn không biết, đến cả tiếng nước rào rào cũng chẳng nghe thấy chi hết.

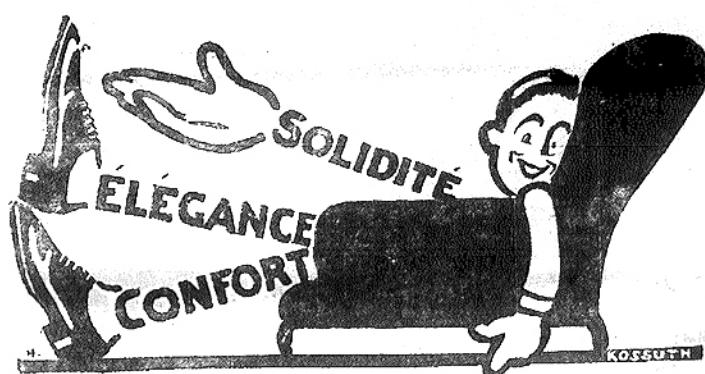
Ngọc soa tay mõm cười, rồi lấy ấm chén ra pha chè. Uống mấy chén chè Liên-tam, thấy tình thần linh tao, tâm tri hồn hồn và ngắm cuộc đời có rất nhiều từ trường lạc quan..., rồi nghĩ truyện nợ nhảy sang truyện kiều, lần mán tư đặt mình vào địa vị Tú Thủ sống trong cảnh đồng Phi-lai.

Bỗng chàng tắt lưỡi :

— Chắc thi ta cứ thủ liên một chuyến xem nào ! Không vào hang hổ sao bắt được hổ con

Câu nói có vẻ « duồng » khiến chàng cũng phải phi cười. Mả nào vào hang

Mỗi bộ dù các thứ giấy tây đóng sẵn kiều tân thời giá rất tốt, giá từ 5p00 trở lên dù các số chân từ 36 đến 42.

VĂN-TOÀN 95 Rue de la Soie Hanoi
(Phố hàng đào)

Bản hiệu mới về rất nhiều hàng mùa rét :

HÀNG TÀU : cầm nhung Thượng-hải, gấm, vóc, nhiều dù các mèo.

HÀNG TÂY : nhung satin lam hoa gấm, satin den nhiều tay chon và thêu, và dù các mặt hàng khác nữa.

bản hiệu lại có nhiều các kiểu ô can parapluies cannes dê cúc ngài dùng rất hợp thời trang.

QUÀNG-MỸ
Hiệu con rồng vàng

hà thi đã lấy gì làm nguy hiểm! Chỉ đem giấy bút ra viết một bức thư.

Bức thư ấy đã ba, bốn lần Ngọc viết rồi, nhưng lần nào viết xong đọc lại, lại sờn với đi, vì một là sợ Lan không biết quốc ngữ, hai là sợ bị cự tuyệt. Lần này thi chàng nhất định quả quyết. I iền mở hộp giấy viết thư mìn tìm lấy một tờ giấy viết:

Chú Lan . . .

Viết được hai chữ ấy, Ngọc lại tẩm tim cười rồi sao đi.

— Không được! chẳng chúa nữa!

Liền lai lấy tờ giấy khác viết lại;

Cô Thị

Nam vò a-di đà phật! Tôi bắt đầu bức thư của tôi bằng nội cảm niềm nhộn, để xin Phật dì-tri cho kẻ khờ sở rày, ní-tri Phật đã độ trì cho hết thảy các chúng sinh. Vì tôi chỉ là một người lạc lối trong rùa, ngưới như một hạt cát bị vùi trong bãi cát sông Hằng-hà.

Nhưng cô cũng là một người, cũng chỉ là một người, dù có mướn xa lánh cõi tục, rứt bỏ trần duyên, song cái bản-tinh của con người dẽ một lúc mà rò ró bỏ nỗi đưọc Cái bản-tinh ống là Tình, là . . A-di đà phật! là ái-tinh.

Ai-tinh là bản-tinh của loài người, mà là hạnh phúc của chúng ta... Tôi yêu cô, và nếu tôi đoán không lầm thì cô cũng chẳng ghét tôi, vậy thi can chi lai làm trái hạnh phúc của ta?

Dức Thích-giá mầu-ni xuất thế để đưa linh hồn chúng sinh tới cõi Nát-bán mà hưởng sự hạnh phúc bút vong bút diệt.

...Nhưng hạnh phúc của chúng ta chỉ ở ai-tinh. Đó là.. A-di đà phật!. đó là Nát-bán của chúng ta.

Mấy hôm nay tôi đọc quyển Phật, giêu tôi thấy tôi yêu đạo Phật. Tôi ghen đua phật thì tôi lại càng yêu cô, tôi yêu với cách chân thành, tôi ưng ý trong linh I-ôn, trong lý tưởng . . có thể thử cho, tôi không thể từ yêu mà chia Lan, phải cho phép tôi yêu cái linh hồn thực của chú Lan mới đưọc. cái linh hồn ấy là cô Thị

Cô xem thư mà xé thấu cho lòng này, thi tức là cô vắng ý Phật cứu vớt được một linh hồn dương bị đắm đuối ở cõi nhân gian.

Ngọc..

Ngọc ăn vận chải chuốt, rồi gấp thư cho vào phong bì, bỏ túi ra đi. Lên chùa trên, gặp chú Mộc, Ngọc đội nón hỏi :

— Chú Lan đâu?

Chú Mộc thấy Ngọc ngạc-trưởng mời sày ra sự gì:

— Chú Lan ở vườn sắn sau chùa. Có chuyện gì đấy ông?

Ngọc chỉ kịp trả lời một tiếng : « không », rồi lật đật đi thẳng, khiến chú Mộc đứng nhìn theo lấy làm ngạc nhiên.

Ra tới vườn sắn, vi sắn là cao mà lại trồng bên sườn đồi chỗ hiện, chỗ khuất, nên đến hơn năm phút sau,

Nói xong lấy giấy lặt buộc qua quít lại bó sắn. Còn Ngọc thì thò tay vào túi rồi rút bức thư ra, rồi lại ẩn vào, như thể đến bài, ba lượt.

Lan vác bó sắn lên vai chào:

— Thời ông ở lại, tôi về chùa.

Ngọc nói lúng túng:

— Được... này! . . tôi... ài sao chủ không bê lấy sắn đem về, còn cành lá thi bò đi có nhẹ việc không?

— Cảnh đê giồng và đan chủ.

Lan không trả lời, dội bó sắn chạy vùn vút xuống đồi, để tro Ngọc dừng lại một mình.

Ngọc chép miệng thở dài.. Rồi quay quết lấy bức thư ra xe lâm bốn vùn xuống đất..

Chàng về đến cõng chùa, thì gặp chú Lan đi ra, có dáng vội vàng. Ngọc buồn rầu chẳng thèm chào hỏi.

Lan chạy một mạch lén dõi sắn, Đến chỗ ban nay, chú vui cười mà rằng:

— Đây rồi.

Ihi ra chú bỏ quên con giao nhọn dùng đê đào và chặt sắn, bỗng chú mỉm cười nói một mình :

— Không biết giấy gì của ông ấy thế này.

Nhìn kỹ thi là chiếc phong bì xé ra lâm bốn mảnh. Trên mảnh mảnh thấy thoáng có hai chữ :

« Cô Thị »

Iholt nhiên ở mầm Lan buột ra câu hỏi:

— Cô Thị nào? . .

Lan ngồi hì hục chắp lại các mảnh ở trong phong bì . .

Bên mình giữ thời sờ-sít các lá sắn tiếng kêu lạt sít. Mấy mảnh giấy tim chỉ chực bay! Lan phải lấy những viên gạch vụn mà chặn lén tung mảnh

Một lát sau khi đã đọc xong bức thư, Lan còn lbor thân trên đồi.

Giờ càng khôi dử, các tà áo Lan bay phấp phới, mà trái tim kia như chịu sức mạnh của con gió, cũng phập phồng trong ngực, như lòn là sắn nhấp nhô tựa sóng.

Lan buồn rầu nghĩ ngợi, bái bèn mài có ngẫu hai hàng nước mắt . .

Bỗng có tiếng mõ tung kinh ở chùa đưa tới.. Lan mỉm cười, thông thả rờn.

DONG SON

Ngọc nghe rõ tiếng sột sạt, mới tìm thấy chỗ Lan đứng. Bên cạnh chú một dống cây sắn nhỏ lên còn đê nguyên cù, cành, lá ngón ngang,

Ý chàng Lan làm việc nhiều nên mệt nhọc, đứng thở hồng hộc, ột tay đê vào ngực. Ngọc đón đèn đến sau lưng, ôm ở chào:

— Kìa cô Thị!

Lan thông thả quay mặt lại, điềm nhiên trả lời :

— Không, tôi dày mà Cô Thị nào dám vào vườn sắn của nhà chùa?

Ni xong cười rũ rượi, chảy cả nước mắt, đỏ ửng cả hai má. Rồi lại nói tiếp theo :

— A-di đà phật ông muốn gặp cô Thị thi ra nhà cô ấy chứ?

— Không, cô Thị khác, cô Thị của tôi kia.

Lan không đê ý đến câu trả lời của Ngọc, nhìn trời mà bảo rằng :

— Mắt giờ lên dã cao, phải mang sắn về mới đưọc, chẳng

Lan vừa trả lời, vừa bước xuống đồi Ngọc đi theo như loan níu lại :

— Tôi hãy ở lại, chờ tôi rồi cùng về một thê!

Lan sợ hãi, đặt vội bì sắn xuống đất mà rắng!

— Vâng! thi ở lại... Nhưng ở lại làm gì mới đưọc chứ?

— Ở lại ngắm cảnh!

— Trời nắng còn ngắm cảnh gì?

— Nắng thi là ngồi xuống dưới bóng lì sắn... Nay cô...

Ngọc vừa ní-vira-tonn rú-bức thư,

— Ngày.. chư...

— Ông giày?...

— ! Hôm nay chắc mặt giày...

— Vâng! chắc mặt giày!...

Hai người lại nhìn vơ, nhìn vẫn.

Ngọc lại toan đưa bức thư.

— Chú.. ạ...

— Giả!

— Sắn ăn ngon đấy chứ?

— Vàng ngon... nhưng ông đê tôi đợi về chẳng cu kêu.

— Chú đê tôi mang dở.

Còn-nữa

KHAI-HUNG

SẴN ĐỒ NỮ-TRANG!
NÊN ĐÈN
HIỆU VĂN-TƯƠNG

Chinh hiệu Bà Lực
số 293 k. Phố Chợ sét Hải-phòng
Có bán theo cách linh hóa giao nguy

HIEU-ICH-CAT
47 HÀNG GAI HANOI
LÀM ĐÙA CÁC THỨ
BẦU VÀ CЛИЧЕ
GỖ-DỘNG, SẮT, NGÀ
CAO-XU VÀ BIỂN-DỘNG

THƯƠNG KHÁNH Y-QUÂN

Grande pharmacie sino-Annamite

Những thuốc gia-truyền đã nổi tiếng trong 70 năm nay
Thuốc tay. — Dùng thuốc này mà tay, không phải kiêng cơm, uống vào không đau bụng, người không nhoc-mết, ai dùng qua rồi cũng chóng nhau nói thê. Giá bán nhất định 5 xu một liều, mua buôn linh giá riêng.
Thuốc đau mắt. — Thuốc này là một phương thuốc già-truyền có dã ба đời nay, dù đau nặng nhẹ, hoặc màng mỏng lâu năm, dùng thuốc này chỉ trong giây phút, tra vào mắt thấy quang ngay, người nhora trê con đều dùng đưọc cả. Giá bán nhất định một hào một lọ, mua buôn linh giá riêng. Nước hoa nguyên chất. — rất thơm, bền oắc rẽ. Giá 2 hào một lọ.
Thuốc ho. — Dù ho lâu, mới ho, ho đậm ra như cái gà, ho ra huyết, ngày ho-làm ho, người ho ngày ngày sốt nóng, người lớn hay trẻ con mèo phải xin đến ngay THƯƠNG KHÁNH Y-QUÂN 172 phố Hué, Hanoi

Thương Khánh Y-quân 172 Route Hué, Hanoi

Một việc cải cách lớn

phái nữ-lưu tại
kinh thành Hué

Khắp Ba-kỳ, lòn nay việc gi cũng theo lòn thời mà cải cách, nhất là phái nữ-lưu tại kinh thành Hué, đòn này lại càng trang diêm giết, nên ngày nào nhà giày thép Hué cũng nhận đưọc hàng mấy chục hộp nữ-lưu hoa tai đầm và vòng bột kiều mìn ở nhà Đô Chân-Hung Hanoi gửi . . Có lẽ những bức nữ-lưu khuê cõe cõe trang diêm đẽ ngáp nghe chăng? . .

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

Cuộc thi xe đạp

Trong kỳ thi xe đạp chung quanh Hồ Tây Bằng đã chiếm giải nhất ở chặng vô địch Đông-duong

Sáng qua, hồi 8 giờ đã bắt đầu thi xe đạp chạy quanh Hồ-Tây chở bắt đầu đường Caron trước cửa phủ Toàn quyền.

Bao đồng-nghiệp Bắc-kỳ-thờ-thạo đã khéo lồ cúc nên cuộc thi được hoàn toàn, số người xem có tới mấy nghìn. Dụng thí có các ông này : Yên, Đan, Hắc, Bằng, Tân, Nhâm Bát, Ba, Can, Côn, Tinh, Thủ, Sách, Hồn, Chúc.

Trong số các nhà dự thí chỉ chia ra làm ba lớp. Thoạt tiên chạy loại (éliminatoire)

Lớp thứ nhất bắt đầu chạy từ 8 giờ... Quanh hồ Tây mất có 24 phút, Còn nhất sách chi.

Lớp thứ nhì chạy mất có 23 phút: Bằng nhất Xóm nhì

Lớp thứ ba chạy mất 24 phút: Nhâm nhất Yên nhì.

Số đt cho chạy loại như vậy là chỉ định có 8 người vào kỳ cuối cùng mỗi lớp, lấy hai người nhất và nhì để vào kỳ ấy

Lúc ba lớp chạy xong lại có một lớp lấy những tay khá trong các người đã bị loại này

Lớp này chạy mất 25 phút Cao nhất Chức nhì

Thứ là về lần cuối cùng chỉ còn có tám người này : Bằng Xóm Côn sách Nhâm Yên Côn và Chúc

Đến 11 giờ kél mươi phút làm quan Toàn quyền Pasquier quan Thống-sử Pagès và vài quan chức nữa đến chung kiễn. Phuруг nhạc cù bài Marseillaise

sau khi mọi người yên vị lúc này mới cho chạy kỳ trong kết (finale). Tám chiếc xe đạp xong tiếng vỗ tay rộn ràng

Lệnh bắt đầu đi vừa rút, 8 anh em của-rò đã dấn kịch liệt. Lúc này ai nấy đều hối hập-kết bão Bằng được người dấn Xóm nhì, Anh ý lên một lúc rồi, rồi một tiếng còi của ông Cảnh hàng Đậu, họ đã giao về lời lệnh

Mấy nghĩa coa mắt rón vào một nơi vút, vút tiếng kêu của 16 bánh xe Theo thứ tự : Bằng Yên Nhâm Xóm Côn: Côn Chúc

Quan Toàn-quyền và quan Thống-sử thân hành đứng dậy đưa tặng đồng nhì vô địch Đông-duong về môn xe đạp chạy nhánh và đường trường. Phòng thường hai lần nhất của nhì vô địch Bằng có : một con voi bằng đồng của quan Toàn-quyền Pasquier tặng, một cái đồng hồ rất đẹp của quan Thống-sử tặng một cái xe đạp và một cái lè hoa bằng đồng Rồi lần lượt các con rò nhì, ba tám đều có phần thưởng lớn cả

Cuối vui vãi tới ngót 12 giờ mới tan

**Đến tháng Mars sang năm
Đản Bắc-kỳ sẽ có tiền thau
đề tiêu**

về việc quan Thống-sử cù một ủy ban xét xem có nên đúc tiền kẽm không, bản báo đã có nói

sau khi xem xét lô thê hiện thời và nghe lời phản trào của ông Lê-văn-Phúc ủy ban đã thuận cho đúc thêm tiền thau. Mỗi xu sẽ đổi được 6 đồng kẽm và đúc tháng Mars 1933 đản ta sẽ có tiền thau để

Hiện nay ủy ban đương làm tờ trình đề

mìn quan Thống-sử

Công-sản và đảng Hitler

Ki đánh nhau kịch liệt nữa

BERLIN - Hôm qua tại bộ Welding nói

đánh nhau ghê gớm nữa.

Nguyên bón đồ đệ Hitler lại di đến chỗ này mà ruột rách, phát truyền đơn tung bàng phản đối Cộng-sản.

Lẽ tất nhiên là đồ đệ Lý-Ninh phải xông ra đánh nhau với bọn trên. Khi cánh Hitler di đến phủ Kosilcer thì bị bọn công-sản ném gạch gõi ở trên gác xưởng. Số người vỡ sọ chảy máu không ít là hai bên lại quẫn nhau một phen nữa kịch liệt là lùng.

Nhưng lần này ở ngoài phố nêu các cảnh sát phải can-thiệp vào.

Họ dùng roi da vụt túi bụi không thấy có hiệu quả liền dùng túi súng mới xong

Số chiến-sĩ (?) hai bên công-sản và quốc gia xã hội bị thương có lời hơu trán xuất cho lén băng-ca chờ đi buộc thuở tại cù nhà thương.

Vụ Trotkyste ở Saigon

quan Du-thẩm Lavau đã mang các người bị cáo ra hỏi, chủ ý nhất là M. Chính.

Luôn ba hôm ngài dem M. Chính ra đối chéng với mấy người bị tình nghi, chủ ý là nếu M. Chính khai người nào có can-thiệp thi giam lại đưa ra tòa xử, còn ai mà M. Chính nói không có can-thiệp gì với vụ này, thời tòa sẽ tha về.

Cir theo lời khai của M. Chính mấy hôm nay thời có lẽ MM. Phuong, Lê-v-Thù và

Ng-vân-Nghiệp con M. Khánh và vài người nữa sẽ được tha về.

M. Lê-vân-Thù sau khi bị can án về vụ Café Gia-dinh mới ở trong khám bước ra thời liền đến xưởng ô-tô Orly ở đường Frère Louis toàn thuê để làm chỗ chứa xe hơi, không để bị bắt giam 4 tháng nay. M. Thủ khai rằng bị kết án ở tù vừa mãn hạn chưa có làm sự gì cả, bị bắt thực là oan.

Ông Chánh từ bữa bị bắt tới nay còn giam ở sở mật-thám chờ chưa giải sang khám lớn nên được bạn quản áo thường

Đời sao đã đáng cháu?

Chiều qua, một người thiêu phu trạc 90 tam tuấn ra cầu sông Cái đầu tinh lì, nhảy xuống sông để myen dòng nước biếc, dù sàch ay trên, nhưng thấy cảnh sát đứng gác gần đấy, trông thấy vậy hô hoán àm lèn, bọn thuyền chài vội chèo thuyền ra, ném hỏa ngư. thiêu phu nọ chưa phải là khôi xác.

Nghé đâu cũng, vì cảnh già-dinh không được đậm tiếng chí tiếng bắc luồn luồn nghe thấy, nên mu quá bức quyết liều một thác cho hết kiếp. Trước khi đám đầu xuống nước, người thiêu-phu này đứng trên cầu than khóc hối lùn, rồi cởi áo dài vắt trên lan cao. Những cảnh ấy, thấy cảnh sát nom rõ mười mươi, đứng lẳng đợi chờ ném mói câu được thoát chết.

Thi nữ công

glúp vien « Bảo-anh » và hội
Quảng-thiện

Chị em nên du cuộc thi này, trước là giúp 2 h. i sau khuyến khích chị em về đường công nghệ.

Muốn biết chương trình và thè lệ cuộc thi « nữ-công » xin viết thư về trưởng (Việt nữ 26 quai Clémenceau Hanoi)

Đa-lu-vien của hội Hợp-thiện m'c của Da-lu-vien của hội Hợp-thiện làm dã hoản thành được một phần thù nhất 8 giờ trưa sáng chủ nhật 11 Décembre 1932 tức là 14 tháng một ta này sẽ bắt đầu mở cửa và chẵn-bản.

Vậy xin kính mời các hội viên thiện tín bởi Hợp-thiện cùng các bà từ thiện trong thành phố đến bùm dò bởi chút thi giờ qua bộ xuồng trang kiển cho đồng, dè được thêm về long trọng. Hội Hợp-thiện kính mời

Hội các anh em chị em lao động
cùng bần bản!!!

Ban Tổ-bản bởi Hợp-thiện đã dựng một tòa nhà ở chợ hàng-hột (phố số 24 Antoine) để cho anh em chị em đến mà ngủ không mất tiền và chính khôi sỹ mua rết.

Bắt đầu từ chủ nhật 11 Décembre 1932 tức là 14 tháng một ta này trở đi cứ từ 6 giờ chiều đến 8 giờ tối thi Da-lu-vien mở cửa cho anh em chị em vào ngủ.

Từ chủ nhật này trở đi anh em chị em tối cứ đến đây mà ngủ, dừng nằm dẫu đường sò chợ, tồn tại đến sức khỏe không đi làm ăn được.

Buổi sáng chủ nhật là ngày bắt đầu mở cửa thi có phát chǎn gạo và tiền anh em chị em bần bản lại mà Nhã chǎn

ban Tổ-bản bởi Hợp-thiện bả cáo

Một vụ án mạng gồm ghê
Ở đâu?

Ai bị giết?

Thủ-pham là ai?

Vụ án này sẽ xử tại rap PALACE từ thứ tư 14 đến thứ ba 20 Décembre.

KIM-VÂN-KIỀU tại rap :

CINÉ CARNOT

Rue Dieulesfils — Hanoi
Tối thứ bảy 17 và chủ nhật 18 Décembre 1932 :

Chiếu 6 tịch sau này :

Chuyện đời cây chuối

Hội chợ Hanoi

Danh lam thắng cảnh

Thành Cồ-loa

Nước sông Nhị-hà lên to

và chuyên :

Kim-Vân-Kieu

Toàn người Annam đóng trả rất hay.

AUX VARIÉTÉS

Du Vendredi 16 au Jeudi 22

Décembre 1932

Chacun sa chance

Un grand film Patha Natan

Tiếng Lồng Khắp Hoàn Cầu

CHÈ KIM-THÁI NHẬT-PHẨM TAM-HỶ

CHÈ

V.S. CHE

Nhà cung cấp Sanhruoc

Mua tại :

Hanoi Hàng Ngang Số nhà 3

Haiphong Phố Khách Số nhà 140

LUDWIG PHONHO

XÃ-HỘI

CHUYÊN THỂ-GIỚI

• Anh này rõ ràng là người tinh quái và toàn bần những chuyện trên đời! anh chưa biết đất trời, chứ anh cũng ngồi đây giếng như tôi thi làm gì thấy ghen, mà trong thấy trời không bùn chuyện trên trời, cát bùn chuyện gì nữa?

Nhắc ra súng ống giết người, lại chè ra huốc-cứu người, lão ra nhâ-thương bố thí rồi cuối cùng là các lòn lao, lại đứng ra gán tên ngòi nổ, tên bay, xe tăng, toàn những thứ hình cù rết lẩn khóc, lim ra này móc thay nhân công, đè người đời làm ăn dở vặt vã. Âu-châu bầy ho la thấy những cảnh tượng kỳ cục như vậy đó. Okakura Kakuzo, một người Nhật đã phải lấy thế làm lạ, mà tôi đây cũng lâng lâng làm lạ theo!

Cho nên Gandhiji có trích môt câu rằng: « L'Europe n'est pas chrétienne ! » Châu-Âu ngày nay không phải Châu-Âu theo đạo Giê-đô Cơ Đốc nữa, có theo chủ-hạch-chang theo lây bẽ ngoài. Cũng quả có như thế thật, của đáng tội, sự nghĩ việc làm các ông Ái-dây giờ sánh với lời dạy trên non (Sermón sur la montagne) cũng có khác nhau xa vậy!

Lấy ngay một việc, ta dù rõ những tình cách tương phảidó: ông Nobel rải tiền chuộng hòa bình, có lập ra phần thưởng Nobel về hòa-bình, hàng năm tặng cho người nào có công nhất với sự hòa-bình thế giới. Cu Briand, danh nhân nước Pháp, nghe đâu cũng có được.

Thế mà ông Nobel người chuộng hòa-bình thế ấy, lại là người thế nào? Chính là người dù làm rachết nô dynamite trước nhất, chất áy nô ở núi thi núi tan, nô ở vũng thi sông cạn, man nô ở mình người ta thi thôi còn phải nói, chết không kịp ngác ngoài, áy là một ông rãnh chuồng hòa-bình đó.

Nói đến đây tôi lại sực nhớ đến quyển sách *Cai-thé kí* thực 19 thực ngõe của Léon Daudet — ông lự hỏi không biết nhà hóa học trứ danh Berthelot nghĩ thế nào nha, lại đâu liên chẽ ra các chất nô? Léon

Daudet, có tiếng là gân đặc biệt, nhưng đã biết hỏi thế thi vị tắt ông áy đã quên hẳn đâu? Còn Renan tiên sinh, vì được biết Berthelot mà oặt quên luôn lương lai của khoa học, chưa chan hì vong cho nhân loại sau này có nhẽ bị cái nhầm to chăng?

Khoa họ! khoa họ: Vật rất qui mà Châu-Âu hiền cho thế giới, mi có phải con giao bén hai lưỡi, con rắn cạp nong hai đầu, đầu sống và đăc: chém nhangs? Rất đỗi như công nghiệp ông Pasteur Koch mà cũng đã có người lợi dụng làm việc ác, gây lây giếng vi trùng bệnh lâm thử khi giới kịch liệt để tương tàn thì ta không còn biết khoa học, nên dẽ nó lên trên đầu, hay nén quẳng nô vào sọt ráo...

Nhưng thôi, cuộc đời như vây đó.. ta không thể trách người Âu-dâ lập ra khoa học được, vì nếu dâ trách, thời phải trách đến tận cái ông deo bùa dâ lùi đời bắn côn, hoặc các ông chế ra thuốc súng, kim chỉ nam, toàn là những ôi là lừa cùi! Khoa học dâ cùi, ta không thể kiêng biêt nì được, mà chính nó cũng thế: tốt, có hại chăng là tại tâm địa của giã mân qua, chưa sà nài nó dây thôi! Bao giờ loài người cũng nhờ khoa học, nâng cao được tâm địa lên mấy tàng nua, chửi bỏ hể ác lật ughin xira, thì khi ấy khoa học sẽ chỉ là con giao bén, ta nắm dâng chuôi, mờ mang thêm cái vườn cúc lạc nô ở ngay trên trái đất này.

Nhưng, chỉ có một chữ nhuno, ngày ấy hãy còn xa, xa lắm, nên rồi cuộc chung ta nên kết luận bằng một cái lúu nua cũng như Okakura Kakuzo, là: « Lúc nước Nhật còn là nư ớc Nhật xưa, đã có một ván hòn phong phú đáng yêu, có sao người ngoài lai khinh là mọi rợ Kip dến khi nước Nhật cũng theo doi Á-u-Mỹ, biến dung những kiêu sảng ống lối tân, thi sao khi áy trở lại hoan hô nước Nhật là nước cực vân minh tiến bộ? »

Tân Việt

Nam Bắc không hiểu nhau

À ra chính là thầy, phải hồn.
Thưa cô, tôi chả giám.

NÊN ĐỌC BÁO ĐÔNG-PHƯƠNG

Tạm ra mỗi tuần 2 kỳ — Thứ ba và thứ sáu
Nghị luận sắc đáng — Tin tức thành thực

Directeur: TRẦN-VŨ

Tòa báo: 86, 88 Rue du Pont en Bois — Hanoi

Họ diện trong Hội chợ

Một thể thao

Một đại trào

Phụ nữ

Lời oanh

Chị em nên đọc Phong-hoa

Cắt khúc chuyện đời mang chụp lên màn ảnh, do cicc hè Lui, Charlot, Maxlinder, Rigadin sắm vai chính, khiến người đời cười vỡ cả bụng / cười chẩy nước mắt rồi mới ngâm nghỉ chuyện đời, thu đại ý chuyện vào chí nhớ! Dùng chuyện khôi hài làm dàn luân lý rèn đức óc đời có ảnh hưởng như vậy! Thế thi bảo Phong-hoa cũng thờ chung một ý tưởng khuyên đời làm đều hay, trình đều giờ, như mấy phim ảnh nói trên này:

Nào Phong-hoa có phải kêu về cái tên đặt cho nó đâu, nó .được quốc dân yêu chuộng là nội dung của nó.

Thưa chị em, chiếc bánh cổng hàng Than ngon, chiếc vòng Mỵ-thành phố Tiên-tsin mạ khéo mà bền, là vì món hàng thực thà không biết già rồi, nên được khách!

Phong-hoa có thứ văn khái, khác vì giọng văn đơn giản không cầu kỳ mà mát mẻ như gió mùa thu! Trong bao lại có nhiều tranh ảnh trám trực thói xấu của đời thực như cầm roi mà vút vào kê làm bậy!

Vậy tôi khuyên chị em nên đọc báo Phong-hoa. Đọc Phong-hoa mới am hiểu rõ rệt cái tâm lý của đàn ông dẽ họ không che mắt được ta! Họ không

che mắt được ta thi hắn ta đã biết cái yếu điểm của họ! Nên bùi cõi chồng bà biết nghĩ cách khuyên can! Cõi chưa xuất giá, cõi phải dẽ phòng Phong-hoa làm cho gia-dinh lạc thú, làm cho vui vẻ trong nhà! Tôi mong ông chủ báo Phong-hoa nên dẽ dành cho chị em chúng tôi vài trang về phu-nữ dẽ chị em trao đổi ý kiến!

Cô Nguyễn-thị-kim-Cúc
41, Rue Tiên-tsin

CHỈ CÓ HIỆU ĐỨC THÀNH

là bán đùa các thứ đèn
N° 3 Rue des Médicaments Hanoi

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn-văn-Luyện

8, Rue de la Citadelle

Khám bệnh ở nhà và Gi thăm bệnh mọi nơi.
Chữa bệnh bằng điện, khỏi được các bệnh kinh-niên.

Ở số 8 Phố Đường Thành
(hay là Cửa-Dông hàng Da, sau phố Xe Điều)

Hai cuốn sách mới in

1. - NAM - NỮ SĨ - MẶT CHI - NAM

Nội và ngoại văn-hôn-nhập của trại tôi.
Có hình và các co-quan sinh-dục và các
đối thủ để chữa các bệnh; Lậu, Dung-g-
mai, lỗ-thịn, diệu-kinh, hạch-dái, au-thai,
đuổng-thai, cầu-tý v.v.

Để nêu cho rõ-lành của vợ-chồng được
bảo-bảo, nói giang-dòng đúc,UMAN là
không-mạnh, nên mua ngay sách này. Giá
3.30 ở xa thêm mức op60 (Linh-hà-pu-
ngan là op65) thư-và-mailat là: Nhâ-
Nam Thu-quán Hanoi.

2. - Thương-mại kinh-tuân chỉ-nam

Sách này làm sô sách nhà buôn, bá-
buôn, kinh-nghệ, nhà-làm-rõng, bao-chí v.v.
Thương-mại kinh-tuân chỉ-nam là một cuốn
tách do ông Lê-vũ-Thái tôi i-ghép trướ-
g-cao-dâng Thương-mại, tham-ki-Hồ-xi-
công-ti-sau-rà-bằng-chữ-quốc-ngữ rứt
cóng-phu, kề-chi-đảo một cách rõ-ràng, dê-
hiểu các tò-sách nhà doanh-nghiệp phải
vào-cố, công-việc-trực-sô cuối-năm, cách
tính-lô-lãi và thực-hành theo phương-háp
giá-tri. Lời qubo-gek viết-tắt. Cách-tập
đinh-miền có in cả-hàn-dò, các-thứ-máy-chứ-
đè- người không có máy-tập đánh-cũng
được, v.v. Bù-nhà-buôn, hói-buôn, phà-
chế-tao-khinh-khê, làm-rõng, các-olà-lâm
khoa, chí-dều-dùng-hợp-cá... Trong-sách
kết-có-kiêm-objèa mục-rất-có-ich-như:
Cách-viết-thơ-là-trong-việc-thuong-gia-
buôn-thơ, lâm-văn-tý-giao-kéo... C-chi-đi-
khiếp-với-nhà-bán-giá-buôn-diện, các-nhà
chuyên-nôn-vận-tải. Cách-học-tinh-nhau
trầy-dóng...

Tôi là quen-s-ich Kế-toán đây-có-và
nhà-buôn-thơ. Cai-trí-đi-can-hanh-tranh-hay
đi-đi-đi-đi-và-đi-đi-đi. Sach da in-tot,
cô-đẹp-tot-hay-có-dep-thứ-thật-rõ-đẹp
khoa-hoc-ba-đo-mua-lê-thơ-và-mailat là
cho-nhà-xuất-bản-như-vậy: Nhâ-Nam
Thu-quán Được-phòng 26 Hàng-Ba-
Hanoi - Bắc-kỳ gửi-cá-mailat-trong-hi-
lô-lyc-cá-Giá-Tân-hoa-Giao-giá-thoi-là
op65. Mua-uy-giá-lết-hết.

lm. Moderne

62 phố-bàng Bac, Hanoi
Le gérant: Phạm-Chân-Hưng

Bang-nhà-mới
tiên-bán-hà-giá

Hiệu Tín-Vinh, bán-các-thứ-dùng
về-dien, dê-don-sang-sô-nhà-13, phô-
hang-quai, trước-của-Cinéma-Lon-
kino. Đã-bán-dâng-bán-hà-giá.

Phun & chô-nào?

Ông T viết trong Thi-thoai (Văn-học số
8 trang 179):

C-nhiều-cái-rút-là-lâm-thuong-van-vui.
má-lô-vô-lời-cái-lòng-gâm. mieng-thieu-của
một-tag-thi-bá, thi-lúc-khác-thành-ngay-ra
ngoc-nhà-chài-phun.

Lòng-gâm-má-nhà-neo-thi-nhà-ở-chô-
nia-chắc-cú-ri-nhà-dâng-môm-chú! Còn
như-mieng-đã-thieu-thi-đón-phun-chau-sao
được!

Hay-là-ông-T-phun-&-chô-khác?

Thương-báo-cầm-chứng

Thương Thượng-báo-sĩ-một, bài-thứ
nhất-có-câu:

Một-là-cầm-chứng-giết-mục-chô-lúc-nào
kính-lê-thịnh-uwong-se-khuêch-truong, lúc
như-cù-chum-chân-nhú-ký-chô-cho-ké-trón
ra, se-trinh-cầm-bát!

Cầm-chứng-giết-mục-như-lối-Thương-báo
thi-ké-trón-dến-khuân-cá-nhà-di.

Thương-báo-là-một-nhà-buôn!

Trích-trong-bài «Nội-dụng-và-cửu-nghìn
tờ-Thương-báo-số 1»

Thương-báo-chủ-trọng-về-văn-dé-công-lich
công-ly, giúp-các-nhà-buôn-như-là-thương
luật, thương-học.

Vay-thi-thương-luat-và-thương-hoc-đều
là-các-nhà-buôn-à?

Quảng cáo-cù-khô

Một-câu-văn-quảng cáo-của-hiệu-VŨ-dỗ-
Thiều-dâng-trong-Thương-báo-số-một:

...Ai-là-nhà-buôn-Annam-hay-dến-mua-thuốc
ở-hiệu-VŨ-dỗ-Thiều.

Nếu-vậy-thì-hiệu-VŨ-dỗ-Thiều-chỉ-bán
thuốc-cho-một-ông-Người-đang-Tru-
tuy-vi-chi-có-một-minh-ông-dâng-kéo-giá-lý-nhau
là-nhà-Annam.

Còn-lây-dâ

Trích-trong-chuyen-Tinh-doi-của-Hồng-
Uân (Đông-pháp số 212):

Cái-sự-phân-ly-sắc-đang-đến-tán-cõi-lòng,
khien-cho-hai-hàng-lé-hinh-như-rung

...

rung-mu-nhắng.

Y-chèng-chèng-ni-còn-lây-dâ

Trích-ở-bài «Quân...thổi-trảy» (N.C.T
số 1017: ra ngày 0.12.32):

1. Vì-nó-đec-báo-N.C.T.

Những-cát-dân-trợ-trợ-dàng-duong
con-mắt-buồn-ngủ-nhìn-xu-ống-duong-là-miê
trắng:

Những-cát-dân-mà-có-mắt?

Mà-nó-có-mắt-buồn-ngủ, thi-chắc-lần
vì-nó-đec-báo-N.C.T.

2 Lối-văn-tích-mịch-của-báo-N.C.T.

Tích-mịch: Chỉ-có-tiếng-gió-rít-không-rút
diêm-nào-cánh-tích-mịch-lúc-dêm-trường.

3 Một-vật-kỷ-quái.

Độc-một-chiếc-khổ-tai-và-những-lỗ-đen
quân-lây-cái-mình.

Hay-cái-vật-kỷ-quái-và-những-lỗ-đen-đ
là-báo-N.C.T, đấy.

◆

Trích-ở-bài «Những-quốc-diều-tra-của-N.
C.T-về-hồi-chợ» (N.C.T-số 1017):

1- Không-là-lâm-mà-là-vô-cùng-

...Tứ-tử-trè-tay-không-có-gi-là-lâm, nhung
hai-mặt-cánh-cửa-tai-dập-sử-tróng-lý-mắt-và
cùng.

2-Nó-tỏ-rằng-nhàng-nhàng-và-nó-có-bộ-đe-thu

Ông-Quảng-tại-Hàng---nghĩ-ra-được
thú-kieu-nó-lở-ra-nhàng-ché-tạo-nén-nó-rất
có-đi-mỹ-thuật-vậy.

◆

Văn-thé-thao-của-B.K.T.T.

1- Nô-lốp-là-dùng-khi-cu-nhà, mà-Tinh-cũng
về-tới-đ.ca.

Những-chữ-không-n-n-dung

- Phải-biết! Tôi-mặc-vé-sinh, ở-vé-sinh, ăn-vé-sinh.

- ... Ăn-cá-vé-sinh!

Thực-vậy! Thực-vậy! Không-giám-khoe-tài

Món-tuốc-trị-chứng-dau-gia-giày-của
Quảng-Đức-Sinh-dược-phòng-chứng
tối, do-y-si-quan-Ngoc-Son, nghiêng
cứu-rất-tinh-vi, đã-chữa-giúp-lâm
bệnh-nhân, có-chứng-đi-thực-rất-thần
hiệu.

Mới đây-Mme-Truong-duc-Huân
chủ-nhà-hát-Phúc-Thắng-và-M.An-
Phuk-số-4-bàng-Ba-Hanoi, cũng-có
chứng-dau-gia-giày, có-lấy-tuốc
của-bản-đường-di-điển-dược-khỏi-cá.

Đàn-dường-xem-mạch, bốc-tuốc,
chanye-chữa-các-chứng-ngoại-cảm,
và-thuong-và-có-dù-tuốc-hoàn-tán
sẩn-xang-giấy-hay-dóng-bộp-de
và-bé-bé-nhân-di-xa, liêng-uống-không
tíc-sắc.

Cá-đồng-chủ-nhân-xin-sắn-lòng
và-dùm-các-bé-bé-nhân-các-phuong
và-phòng-các-chứng-bất-ký.

Kinh-cáo

Quảng-Đức-Sinh
31, phô-bàng-Ba, Hanoi

THUỐC LÂU THANH

Bệnh-Lâu-là-một-bệnh-có-vi-tráng (gonocoques de Nesseir). Khi-mỗi
mắc-quy-dầu-sung, ra-nhiều-mùi-dai-thay-buốt-tắc. Từ-ba-tháng-trở-đi
đến-chữa-không-hết-được-bệnh-thanh-kinh-niên (étau chronique.) Tuy-thay,
để-chữa-hơn-lúc-mới-bị, mà-rã, mà-rã, kí-hết-có-khi-không-có, song-nhưng-khi
mệt-nhẹ, kí-thú-khuyna-rúng-say, bệnh-lại-phục-phát, trong-đuờng, tiền
thường-có-vấn-như-sợi-chi (filament), nhưng-rất-khó-chữa, có-nhàng-dâng
đai-sến-máy-nam-không-khỏi. Ngài-não-muốn-khỏi-một-cách-chắc-chắn
xi-mot-lai, hoặc-viết-thơ-và-hiệu THANH-HÀ-mới-mắc-dùng-số-6, kinh-
niên-dùng-số-7, chí-trong-vài-tháng-sóng-hò-là-bệnh-đòi-ngay. Vâ-lại-chất
thuốc-hòa-hình-không-hết, đai-rất-rất, không-một-phao-như-những-thuốc
cô-ban-miễn. Dùng-thuốc-dì-làm-như-thường.

giá-Op60-1-ống

Sau-khi-bệnh-tinh-dâng-muốn-dược-bồi-bồi-cho-chân-thận
jai-như-xưa (khỏi-vàng-dầu-dau-leng-di-tinh-mông-tinh-v.v.) thi-néa-dùng
KIÊN-TINH-TÙ-THÂN-HOÀN. Bào-bà-muốn-dược-kinh-nguyệt-cầu-hò
lại-dương-sinh-dục, khôi-khai-hư, đau-da-son-v.v., thi-néa-dùng-BIẾU-
KINH-CHUNG-TÙ-HOÀN. Hai-món-thuốc-này-zì-dùng-qua-cùng-đều-dùng
kết-quả-rất-nhì-mẫn. Giá-một-hộp-1p50. Ở-xa-viết-thơ-về-ké-bệnh-sẽ-có
thuốc-giúp-cách-linh-hóa-giao-nhau.

Có-phòng-riêng-dè-thut-rút-rất-vé-sinh

Có-phận-chữa-khoán-không-khỏi-lấy-tiền

Thanh-Hà-dược-phòng
55, Route-de-Huê, HANOI

Phó ruộm bờ-hô-đò:

1) Bánh-nào-ở-bên-Tàu-sang?

2) Bánh-thả-xuống-nước-không-vớt
lên-thì-thanh-gi?

3) Bánh-bị-rỏi-nước-sỏi-thì-làm-sao?

4) Lá-xanh-cành-tía-hoa-vàng

Hỏi-den,rẽ-trắng,dỗ-nàng-biết-chi?

Nàng-mà-biết-nó-la-gi,

Nàng-mà-giảng-dược-chàng-thì-theo-không-(1)

5) Chỗ-nao-lạnh-nhất-ở-Hanoi?

6) A-giảng-dược-cái-này-xin-gửi-ảnh-lại
như-cá-bà-gi-giảng-dược-thì-nguy-cho
người-dù-làm-thay!

7) Cán-và-Weller-cùng-trước-hai-người
một-quảng-ngán.

8) Chỗ-này, Lòng, Lèm-rồi-là-dành-vào
đầu-gối-có-mỗi-dần-lần-lại-dần.

9) Bóng...-ón-lại-cái-tai-dần-lúc-còn-dài-toan
thịnh-trên-vòng, hay-lù-bén-canh-Le-Stump
vượt-quá-vách-với-dầu-tiến.

(Độc-giá-chắc-tuổi-le-Stump-cũng
đự-thí)

5) Phái-xem-Lòng-dần-đi-mang-t-go-va-thi
xe-dập-lên-trên-nhàng-làm-lè-thao.

6) N-đi-ti-xe-dập-hanh-dung-bắc-tranh
ngi-i-hyo.

Và-thì-hi-nó-đại-chi-sa-lim-nhưng-dai-cá
sa-quâ-b-c-dai-c-i-mèn.

Nh. I Giao-Cao

Chùa-ruộm

PHẠM
T
A

Tốt-nghiep-không

Hoá-hoc-chuyen-mon

Paris

Vua-dep..Vua-re

MỘT CƠ QUAN

Chuyên khảo cứu về những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn cháy theo phương pháp riêng.

RẤT HIỆU NGHIỆM

Chu nhặt nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Đại lý độc quyền máy của L'én Knock-Out
chuyên mua và các ngân phòng nạn cháy
S. Phố Hô-hô-Kinh điện tin: 202-act. Hanoi
tổng số: 617 RC. Hanoi. 334

Ai muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nạn cháy, bắn
hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn

NÊN HÚT THUỐC THƠM

COMPAGNIE COLONNE DES TABACS
Cliché ATDAR à Cambodja

Tuyệt hết Bệnh lâu Giang

Các ngài sau khi khỏi chứng bệnh hàn lỵ đã độc côn lai. Nước tiều khỉ
trong hòn vàng. Tiều vào cái cốc trống thấy lão vẫn khỏe, như đầu sợi chỉ
giấy giày như nứa, quí đầu thường với diob, thỉnh thoảng ra đồi tì mè.
Hoặc sảng khai ngũ gáy. Trước khi tiêu tiều bún thay một chất trắng tráng
như sữa đặc, ăn của độc hoặc làm viên giqr đà bệnh lai i hực phát, mà
có người xuong hàn thường thấy đau mỏi phì thè đều là nọc lâu chưa dì
t với hàn, di độc còn lại nên thường phát i hực vù. Muốn trừ hàn bệnh
còn lì ta dùng ngay thứ thuốc kiêm tính tuyết lâu (thuốc triết nọc) giá
1p.50 một hủ. Ngày 2.3 hộp nồng 45 hủ là khởi đầu. Vì thuốc ấy đã chữa
người dùng qua, nên đã biết i hực nghiệm của thuốc kiêm tính.

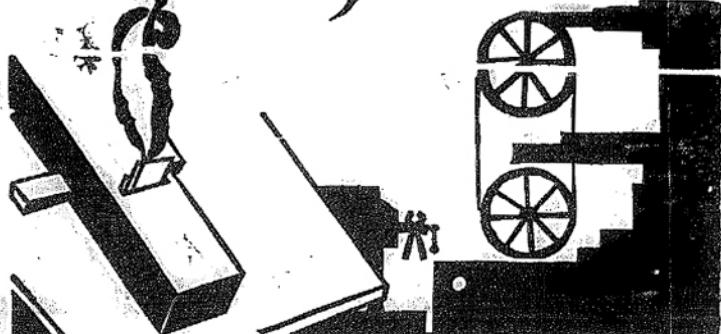
Còn người đang thời kỳ phát bệnh, di dái ít một, cường dương thấy
đau, uất hạch, ra mูก ra mùi; là thời kỳ bệnh đang phát. Như thế dùng
ngay thứ thuốc chữa bệnh (thuốc chà đang (thời kỳ phát) giá 1p.50 một
hủ nhẹ 4.5 hủ nồng 6.7 hủ là khởi ngay.

Mà người bệnh phát ra thì thấy hấp sốt nồi bạch qui đầu lò loét mìn
mả, mẩn tít mết mồi xuong đau thích thoái gáy, bắp giật giật. Như thế
đang ngày 4.5 thuốc Giang giá 1p.1 lì là khởi ngay.

Nhưng trước đây đều không có phat không hại sinh dục.
Hiện có nhiều người uống khén, và đã nhận được nhiều giấy chứng cứ
của c ơng người uống khén gáy i chén cơn, Dòng nước dâng cao gáy i chén
chỉ cung cca cho nhanh c ơng dù các d c ơng ài biết. Nhưng vì bệnh này là
bệnh kinh. Vậy xin mời các d c ơng

Binh-Hung 89 Pavillons (phố Mâ-Mây) Hanoi
giá nồi 543

Phúc Lợi

7.9.11 ROUTE DE HUE HANOI

oooooooooooo

Sang nhà mới, bán hạ giá

Hiệu Tự Minh bán các thức dùng
về điện, đã dọn sang nhà mới số
nhà 18 phố Hàng Quạt trước cửa
Cinéma Tonkinois

Bảo-bình-An được phòng

CHAN-SEUK - YU chủ nhân
số nhà 35 hàng Ngang Hanoi
giá nồi số 550

Năm ngoái ở số nhà
38 hàng Ngang, nay
đon lì sang trước
cửa hàng phở ấy số
nhà 35 Hanoi.

Trong biển có Chau
Senk Yu tiên sinh
xem mạch khéng lấy
tiểu.

Tiên sinh hiện đã
chữa nhiều cho các
quan Tây Nam, c
hiều chứng chí tội
Xin mời cựu quí vị
lại xem sự thật, mìn
biết là hay.

Bán được phòng lại có các hàng cao dan
và hoàn tú và các thứ sâm thất tốt.

Thuốc bắc chế tốt, giá lại rẻ xin nhào
để giỗ phật bà kêu lầm.

Bảo-Binh-An

145
HÀNG
BẠC
TAN THANH
DÙNG, CHUA
VÀ BÁN

DÙ ĐÔ
PHỤ TÙNG
XE TAY..
KIẾU MỚI GIÁNG ĐẸP
GIÁ ĐE

oooooooooooo

THUỐC LÂU HỒNG - KHÈ

Là một món thuốc ngon khaos già truyền ngoài trăm năm, lại nhờ được sự lưu truyền
của chúng tôi trong mười năm nay, đãi phòng riêng truyền mòn chữa về bệnh lâu và
bệnh giang mai nêu phát minh ra được nhưn vị thuốc rất hay chế luyện thành vào thành
Cột phuong g thuốc rủ hean toàn chỉ công trong bốn tiếng đồng hồ là kiết hiệu ngay
không bắt đì dài giờ không vật vã nhao; một không hại sinh dục, dàn bà có chửa cũng
được. Bệnh mới phải ra mồ, ra máu buốt tức, hoặc bệnh đã lâu chửa không rút
rõ mỗi khi uống rượu thức đêm, trong người nóng nẩy lại thấy có mồ và xem trong
niềm lừa có mồ, uống thuốc này đều khỏi -tết nòng Thuốc đã mau khỏi, lại không cory
phat, nên được sob em ria em đồng kao... dâng mỗi ngày thêm đồng cùi -tay
người lâu cũng nhìu do người uống thuốc này được khởi rút nọc, công nhận rằng không
thuốc nào hay bằng thuốc-lâu Hồng-Khè. Giá 1p.60 một ống bêob giang-mai him-la phai
danh lèm soái nòi g rét lò loét quy đầu sau xương rất thịt rúc dòn mè đay, ra mèo
gáy ho khé, pha lò khép người, cùi-dinh thiền pháo sắp ngoy đến tinh mènh chỉ nòng
một ống thuốc, là cái tử bồi, sinh trong 24 tiếng đồng hồ không phải khéng nước, không
tút lên ràng nồng thuốc đi làm việc như thường không hại sinh dục. Cũng 1p.60 một
ống. Xin mời quâ bộ lai hoặc có thư về lập tức có thuốc gửi đến tận nơi mìn, từ vông
trở lén không phải chịu tiền cước.

Hồng khè được - phòng

81 — Route de Hué; cạnh chợ Hôm. Hanoi Téléphon: 755

MÙA RÉT BÁ TỚI

Phổi ương sinh ho, sổm không điều trị, lâu thành lao xuyễn,
có mệt không hai

BO-PHE THANH DUOC

Trừ đờm, trị ho, mat lao, hết xuyễn, giúp ích cho người công việc chống rét, có dùng mòn biết

Lọ con
Lọ lớn

Op.40
Op.80

ĐẠI-QUANG DUOC PHONG

47 phố Hàng Đường Hanoi — Giấy nôi số 805

'Thè nào là (Phòng tích)

Bệnh phòng tích đàm ống đầu bà sặc lợt, sặc thường hay bị, từ 25 đến 50 mươi tuổi hay bị lâm. 1- Vì cơm nếp rượu say với ham dinh đặc; 2- Âu xong đi ngủ hay đi tắm - gay nên thu bệnh, gọi là phòng tích. Khi cảm bệnh thấy dày hơi, tức cổ, tức ngực, cơm khan ngán ăn, ăn thì ó, thường đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Biều cảm, xác mặt vàng, da bụng giày. Mỗi sáng 1-2 lần lâu 4-5 lần Phòng-Tích thảo + thuốc Cao Châm không công pha, dùng nhanh thấy đỡ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi lần chia hai bát mỗi giá 5p40.

VU-DINH-TAN

178 bis. Route Lach-Tray, Hai-phong
Ấn-tử kim-tiền năm 1928

Các nơi Đại-lý

HANOI: M. Hiền, 22 bis phố Hoàn; Trần Văn-Hoàn 99 phố mới; Quảng-Ninh-ký, 4 phố Hàng Long; Nguyễn-Ngọc-Linh, 25 phố Hàng Bông — HÀ-ĐÔNG: Hiệu Nam-Thọ, Chợ buổi; Bảo-Châu Photo phố Bruxelles; Hàng-Phong & Chợ Tía — NAM-BÌNH: Hiệu Ich-sinh-Đường 19 phố khách; Hung-Long & Naug-Tinh — HÀI-DƯƠNG: Hiệu Chí-Lan 11 Đồng-Thị — BẮC-NINH: Vinh-Sinh 12 Tiêu-Ao — SƠN-TÂY: Vạn-Thanh 67 Bùi-Tinh — HAIPHONG: Hiệu Nama-Táo bán sách số 48 phố Bonnal — VINH: Sinh Huy phố gare — HUẾ: Vinh-Tường 49 Gia Long — SAIGON: Hung-Vượng 16 & Espagne.

Các tỉnh trong ba kỳ có đại-lý sau:

BIJOUTERIE TONKINISE
VAN TUONG
(Chính hiệu BÀ-LỤC)
HAI-THONG — 293k, Phố Chợ Sát

Sản hiệu chuyên làm, bán và chế ôi
và đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt đã
mỗi 20 mươi năm nay; bao giờ vàng cũng
đang linh động.

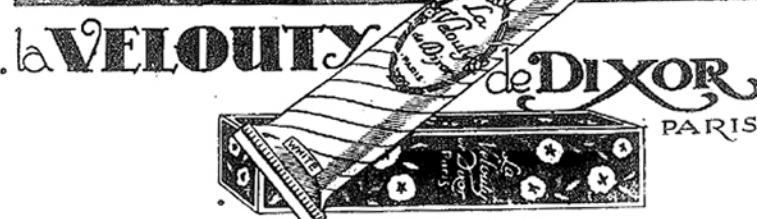
Lại cài thêm các thứ chế trộn hoa
— Sâm Cao-ly, Huệ-Kỳ, quế thanh, yến,
nhỏ-Nam.

Quí khách có lòng chiếu cố sẽ không lo
nỗi bu-gi.

Để bán theo cách linh hóa giao ngan
VAN-TUONG

Cái sắc mè người
của tôi là nhờ kem
Velouty de
Dixor, nó là cái
bùa yêu rất quý
cho các bà các cô
tân thời muốn
trẻ mơn mởn.

Thứ kem thay phấn hiệu Velouty Dixor càng dùng mẫu già càng my
khí ra mua ra nắng cũng khi nhảy đầm mà có bồ hôi ra cũng không gián
giảm mẫu kem. Thứ kem này không những thay phấn, mà về mùa rét dùng thay
thuốc nề thì không thử nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại-lý độc quyền: LUNE FAT. 23 — Rue Changeurs, Hanoi

CÙNG CÁC NGÀI có bệnh nên biết

Ông Hứa-gia-Ngu là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài Bắc ai cũng điều biết, ông dùng chủ hiệu bào-chế Thiên-hà-Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đồng-xuân) ông làm thuốc bắc tẩm năm nay, ông có tài xem mạch bắc thuốc, chắc bắc bắc con đã thường biết ông, bắt luận lão náo ai muôn bắt mạch xin đơn, ông vui lòng không quản tiền nong, nhiều ít, hoặc không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bào chế dùng phép không hề giả rời, các thứ kinh nghiệm về khoa phu nữ, và các thứ cao dán hoàn tán thi rất hiệu nghiệm. Nói tóm lại là trong bào chế của ông chưa đủ các chứng bệnh,惟 bắc con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu

Nhà, đất bán rẻ

Muốn bán một cái Hotel ba tầng, số 338 và 340, đường Khâm-thiên, lâm toàn bằng cement armé và gỗ 1 m trọng có 16 phòng dù cả đồ dùng thường Hồng-kông, tủ giường v.v.
Và một khu đất 310 thước ở bên cạnh.

Tùy ý ngài nào muốn mua riêng lẻ
đất hay lô nhà cũng được, giá bán
rất rẻ, cách giá dễ dàng.

Ngài nào hỏi xin mời lại hiện thuở
hay có tiếng.

Tử ngọc Liên,
78 Hàng gai Hanoi

Sau trận bão . . .

Hơn vạn anh em miền nam
Trung-kỳ phải chịu cái cảnh
đói khỗ không nhà, không gạo

Ta nő nào khô g cứu giúp
anh em trong một nước?

Xin kịp gửi tiền về bão bão
Ai quyên một số tiền 50p,
Phong-Hoa sẽ biểu uyết năm
bão

Sách bán giúp Hội Dục Anh 40%

— sách có nhiều bài hay.
— Xin giới thiệu cùng độc-giá
Phổ-thông Văn-xã mới xuất bản của
Nhà-tỉnh Huế-thái sách dày 52 trang có
lõi bằng nứa cuồn Phu-nút, bài vở lưa
chọn của ba người viết, cách sắp đặt theo
lối mỹ-thuật, có nhiều tranh vẽ điểm trang
Giá định 5p25.

Tiền bán sách này có trích 40 giáp hối
Đạo-Anh.

Ai muốn biết nội-dung và giá trị của sách
hãy liên lạc địa chỉ số 0,78 gởi mua. Theo
gởi cho Phổ-thông Văn-xã đường Halm-sô
& Gia-Định. (Có mục lục các sách gửi kèm
theo e ca mua)

BA CON TA NEN

Chú ý

Ông Bang-hưu-Đạo mới ở Singapour
ra Bắc-Hà ta lần thứ nhất, có tài xem
được những việc quá-khứ vĩ-lai 10
diều đúng cả 1, tướng pháp như
thần. Bà con ta ai có sự gì nghi ngại
đến hồn mộng, hoặc vì quên lợi, v.v.
xin mời lại xem ngay, không dám
khoe hay, nói lầm. Mong lầm thay

M. Bang-hưu-Đạo
Hiện Hồng-Xuông
số nhà 63 phố Hàng Buồm
(ở trên gác)